Γλυκεῖαν Καρδίαν (σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ σου ἐξαδέλφου·) *Κόντε Ραπανάκην* (ἔστειλα· βλέπω ὅτι τὸ ξεσπάθωμα προσδένει· εὖγε·) *Σοφὸν Πιττακόν, Εὔχαριν, Καλικρατίδαν Ι. Λάσκαριν* (ἐλήφθησαν.) *Ἀφροστεφανωμένην Θάλασσαν* (ἡ ὁποία ἔχει τόσας ἀσχολίας, ἀλλὰ μολοντοῦτο δὲν με λησμονεῖ·) *Κρητικὸν Κάστανον* (ἔλαβα ὅλας σου τὰς ἐπιστολάς·) *Ἀλλοπρόσαλλον* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) τὸ ἐπίθετόν που δίδεις τοῦ Ἀναπλῆ «γραμματοσχίστης» πολὺ ἐπιτυχημένον· ἄ, μὰ τοῦ ὄξιζε!) *Ἄνθος τοῦ Ζαππείου* (λοιπὸν τί λές; θὰ τους καταφέρῃς;) *Τηλέμαχον* (αἱ λύσεις δεκταί·) *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας, Ἐλένην Γρυπάρη, Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Ὑπερήφανον Λέοντα* (τὰς ἐδέχθην·) *Κύκνειον Ἆσμα* (εἶνε ἀκανθόχοιρος βεβαίως· φαίνεται δὲ ὅτι εἶνε ἀπὸ τὸ εἶδος ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκσφενδονίζουν τὰς ἀκάνθας των ὡς βέλη·) *Ζάμπαν* (ἐννοεῖται ὅτι ἡ μετάφρασις ἔχει νὰ κάμῃ πολὺ ἀδέξιος μεταφραστὴς εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ ἓν ὡραῖον ἔργον ὅλω διόλου ἀγνώριστον·) *Βίκτωρα τὸν Μαῦρον* (αἱ προτάσεις σου ἐπῆραν σειρὰν διὰ τὸ προσεχές·) *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* (καὶ αἱ δύο ἀπαντήσεις διὰ τὴν ΙΒ' Κυριακὴν πρέπει νὰ γραφοῦν εἰς τὸ ἴδιον χαρτί· χαριτωμένον τὸ γραμματάκι σου, καὶ ἐλπίζω νὰ μου γράψῃς συχνότερα·) *Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς* (ἄλλο τόσον εἶμαι κ' ἐγὼ εὐχαριστημένη μαζί σου·) *Ἀλκηστιν* (ἐλήφθη·) *Γαλλικὴν Ναυαρχίδα* (ἔστειλα·) *Μικρὸν Ἄνδριον, Ἐβοϊκὸν Ὀρίζοντα, Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου,* (ἡ Κικὴ σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ ἑκατὸν γραμματόσημα.) *Μόνωσιν* (μὰ διατί αὐτὴ ἡ μελαγχολία; δὲν ἔννοῶ πῶς εἰμπορεῖ νὰ μελαγχολῇ κανεὶς εἰς τὴν ἡλικίαν σου.) *Ἰωάννην Χ. Βαφειάδην. Ζωὴν Η. Δελμούζου* (εὐχαριστῶ πολὺ) *Μενῶτον Νέγκαν* (ἔστειλα.) *Κόρην τοῦ Λάλα* (χαίρω που ἔγινες καλὰ καὶ θὰ μου γράφῃς συχνά.) *Ἀμαρυλλίδα* (τὰ ἔλαβες;) *Ἀρχικαλαμπουριστὴν* ([Ε] διὰ τὴν προτοχρωνιάτικην ἐπιστολήν.) *Χιονοσκεπῆ Δίρφην* (ἔλαβον) *Δήμητραν Ν. Φαρμακίδου* (δεκταί.) *Λεσβιακὸν Ἄνθος* (πολὺ περίεργον· τὰ ἑξανάστειλα.) *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* (ἅμα μοῦ γράψῃς συχνά, πάντοτε θὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου.) *Ἀντιγόνην* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐκολίας.) *Ζιζάνιον Σχολείου* (ποῖα φυλλάδια δὲν ἔλαβες;) *Εὐγενῆ Καρδίαν* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Ρουμελιώτικο Σταφύλι* ([Ε] τὶ εὔμορφα ποῦ τὰ λέγεις· γράφε μου λοιπὸν συχνότερα.) *Ποντικόν, Τσούγγραν* (τῶρα ποῦ ἐπέρασαν τὰ θάσανα, γράφε λοιπὸν τακτικώτερα.) *Ἰωάννην Θ. Διαμαντῆν, Ἠλίαν Χαρμαντᾶν* (σὲ δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς·) *Στήριγμα τῆς Μητρὸς* (εὐχαριστῶ· φίλησέ μου καὶ τὴν ἀδελφήν σου·) *Δημ. Γ. Κόντην* (ποῦ εἶνε τόσον μικρὸς καὶ λύει τόσον ὡραῖα τὰ αἰνίγματα·) *Μέλλουσαν Καλόγρηαν, Λεκκὸν Κρῖνον* (θὰ τας δημοσιεύσω·) *Ἰτέαν* (καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ναί·) *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* ([Ε] ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς ἐμεγάλωσε καὶ γράφει τόσον καλὰ, ὥστε εἰμπορεῖ πλέον νὰ εἶνε καὶ συνεργάτης μου·) *Νέμον* ([ΕΕ] δι' ὅσα ὡραῖα μοῦ γράφεις) *Ἑσπεράντην, Ἄγνωστον Μέλλον, Κρόταλον* (εὖγε) *Τζὼ Μπούλλ, Ναυτόπαιδα* (πραγματικῶς, οἱ φίλοι μου τοῦ 1897 ἦσαν πολὺ ἐνθουσιώδες διὰ τὸ ξεσπάθωμα. ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε καὶ οἱ σημερινοί; ἀπόδειξις σὺ ὁ ἴδιος·) *Ναυτοπούλαν τῆς Κρανάης* (εὖγε) *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου* (μὴν ἀνησυχῇς διόλου, διότι ἔχεις πλήρη τὴν συγγνώμην μου·) *Κόρην τοῦ Στρυμωνος, Φαληρικὴν Αὔραν, Λαμένην Εὐτυχίαν* (τί καλὰ που ἔκαμες νὰ μή τους ἀκούσῃς!..) *Ἀδελαΐδα — Μαρίαν Παπαμέρκου* (σοῦ ἔδωσα τὴν εὐχήν... τώρα νὰ ἰδοῦμε!) *Δέσποιναν Ἀθ. Ἴσκου, Ἑλληνικὸ Ἀεράκι ἔστειλα·) Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα* (Δελτίον «Ἑλληνόπαιδος» θὰ δημοσιευθῇ πολὺ γρήγορα· τὸ εἶχα διὰ σήμερον, ἀλλὰ δὲν ἔμεινε τόπος.) *Αὔραν τῆς Κερκύρας* (ἄργησα νὰ λάβω τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ νομίζω ὅτι αἱ πληροφορίαι τώρα θὰ εἶνε περιτταί.) *Λευκὸν Τάκινθον* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά.) *Ἄγγελον Αὐγερινόν, Ἀθῶαν Καρδίαν* (τὸ ἔλαβα,) *Λευκὴν τῆς Καστίλλης. Πενθοῦσαν Καρδίαν* (ἔλαβα τὴν συλλογήν σου, ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν δὲν ἔπρεπε νὰ κάνῃ γράψῃς μαζὶ μὲ τας Ἀσκήσεις.) *Μύτιλον τὸν Μαργαριτοφόρον, Δρόσον τῆς Ἐρήμου, Αἰκατερίνην Ἀλμεΐδα, Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας* (ἐλεύθερον τὸ ψευδώνυμόν που θέλεις· ἀλλὰ πρέπει νὰ στείλῃς 1 δρ.) *Λοξίαν* (δὲν ἐκλέγεις μόνος σου τίποτε διὰ νὰ ἰδῶ πῶς θὰ το κάμῃς; ἔτσι εἶνε ἁπλούστερον· ἀλλὰ νὰ μου στείλῃς μαζὶ καὶ τὸ πρωτότυπον.) *Θαλάσσιον Κῦμα* (νὰ σε ἰδῶ!) *Ψευτοδιηγήτορα* (βραβεῖον ἔστειλα,) *Ξενιτευμένην Σιωπίδα, Ἰ. Θ. Τούμπαν* (καὶ ὅμως εἶνε δύσκολο... .) *Ἀμβρακιώτιδα Αὔραν, Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* (στεῖλε μου λοιπὸν!) *Μαστιχαν τῆς Χίου, Λευκὴν Ἀκακίαν* (εὐχαριστῶ· σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τῆς νέας μας φίλης.) *Ἰωάννην Γ. Μαραγιάννην* (χαίρω πολύ, ἀλλὰ νὰ ἐκλέξῃς ἄλλο ψευδώνυμον, διότι αὐτὸ δὲν εἶνε κατάλληλον.) *Τυδέα κ.λ. κ.λ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 2 *Ἰανουαρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως ὧν Παίδων,» ὅσοι δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομήν των ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας, παρακαλοῦνται νὰ καταβάλλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν *ἐν Ὀδησσῷ* καθηγητὴν κ. **Ἀναστάσιον Ν. Μάλτον,** (Alexandrowski Prospect, No 3) εὐγενῶς ἀναδεχθέντα τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ καθ' ὅπασαν τὴν Ρωσσίαν. Παρὰ τῷ αὐτῷ κ. Ἀντιπροσώπῳ ἐγγράφονται καὶ νέοι συνδρομηταί, ἐξ οἱασδήποτε πόλεως τῆς Ρωσσίας, καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι περὶ ἀποστολῆς τόμων τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς Βιβλιοθήκης της.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δύ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Μαρτίου.

Ο κάτοχος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τὰ νωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 73ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων· — Τ' ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων 71ου Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα· οὐχ' ἧττον ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.]

1 Λεξιγρίφος.

Πέρνω πρῶτα ἕνα γράμμα καὶ μιὰ νότα μουσική,
Πόλιν ἔπειτα ἀρχαίαν, μὲ ναόν, ὀνομαστή·
Τέλος ἄλλο ἕνα γράμμα· καὶ χωρὶς νὰ το νοήσῃς,
Πόλι νέα σοῦ σκαρώνω, ὁποῦ εἶνε ναπορήσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγγέλου Αὐγερινοῦ

2. Στοιχειόγριφος.

Ἂν τὸ πρῶτό μου μοῦ βγάλῃς
Καὶ δυὸ γράμματα μοῦ βάλῃς,
Θὰ ἰδῆς ἀπὸ ποτὸν
Νὰ πετάξῃ ἓν πτηνόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικῆς Ψυχῆς

3. Μεταγραμματισμὸς.

Βγάλε Α καὶ βάλε Υ
Καὶ θὰ ἰδῆς εἰς τὴ στιγμή,
Ἀπὸ μέγα ἑρπετόν,
Ἓν τετράποδον γνωστόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτός.

4 Δημῶδες Αἴνιγμα.

Μακρὺ-μακρὺ σὰν ἄντερο
Καὶ στρογγυλὸ σὰν τάλλαρο

Βατάλη ὑπὸ Ἠλία Κ. Παπαδήμα.

5. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἕβδομον ἐτὸ μνῆμα θὰ εὑρῆς,
Τὸ δεύτερον μία πρόθεσις τὸ σχηματίζει εὐθύς.
Τὸ τρίτον εἶνε ὄνομα ἀθάνατον, γλυκύ...
Μία πόλις εἰς τὸ τέταρτον, καὶ δὴ Ἰταλική.
Ξύλου τεμάχιον ἁπλοῦν τὸ πέμπτον φανερόνει,
Καὶ ἂν τωνυμίαν κ ητικὴ τὸν ρόμβον συμπληρόνει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξωρίστου Ναπολέοντος

6. Ἀστήρ.

★ ★ ★ Ναντίκατασ-αθοῦν οἱ ἀστερί-
★ ★ ★ σκοι διὰ γραμμάτων οὕτως
★ ★ Μ ★ ★ ὥστε νὰ σχηματίζωνται· ὁρι-
★ ★ ★ ζοντίως θεός, καθέτως ὄρος·
★ ★ ★ πλαγίως δὲ σημεῖον καὶ νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κομνηδιακοῦ Κύματος

7—9 Ἀστεῖα Παρεράματα.

1.— Τὸ ψωμὶ ὦς τὰ χόρτα φθάνει.
2.— Ὅποιος μαγειρεύει τὸ πουλί, χάνει καὶ τὸ [λαγό.
3.— Τὰ ἀρώματα εἶνε ἑπτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωΐδος τοῦ Ζαλόγγου

10 Μαγικὴ Συλλαβὴ μετ' Ἀκροστιχίδος ἐξ ἀντιθέτων.

Ἀνταλλάσσοντες δύο γράμματα ἑκάστης τῶν κήτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, εὑρίσκετε ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τὰ ἀντίθετα, διὰ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν, σχηματίζουν ἓν ἀκροστιχίδι τὸ ὄνομα ζῴου:

ρυιά, Μίλητος, ρῆσις, Δαΐς, προσέχω

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους

11. Φωνηεντόλιπον.

σν- θν- κ- χρ- κν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσιέρος τῆς Ἀνατολῆς.

12. Γρῖφος

Σ' ΗΗ ντᾶ α λο λο λο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πῶς-μι λένε.

13. Μαγικὴ Εἰκών.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 13 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνος. Τὸ κεκρυμμένον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λύσεων, ἄνευ ἄλλης περιγραφῆς.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φυλλου 43.

461. Τέϊον (τε, ἴον).— **462.** Κύρνος, Κύδνος.

464.

Α
ΕΗΙ
ΙΛΙΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ
ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ

463. ΒΑ—ΝΑ—ΝΑ.
ΝΑ—ΘΑΝ
ΝΑ

465—467. 1, Καιτίγνη (*καίτοι γνήσιος*).—2, Πάτραι (*ἀγαπᾷ τρελά*). — 3, Λάρισσα (*μουλάρι σαν*). — **468.** ΣΟΥΗΔΙΑ (ὁδοὶς, υἱός, Ἡσίοδος, δύσις, Ἴσις, Αἴας).

—**469** Δανία, Ἰταλία, Ἀγγλία, Περσία, Ἑλλάς, Αὐστρία, Σερβία, Ἱσπανία, Σουηδία

470—474 Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος Ξ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: ἔλιξ, δύυξ ἕξω, ῥάξ ἄξιος. — **475** ΗΡΙΔΑΝΟΣ (ΜυκΗναι, μωΡέα, Ἰκτῖνος, ΛυΔία, μάχΑιρα, ΖήΝων, Ἴος, νῆΣσα. — **476.** Ὡς αὐτοῦ καὶ μὴ παρέκει.— **477.** Μὴ ἔσο ἐπίορκος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνονται ὡς 10 λέξεις.—Τὰ πρὸς δημοσίευσιν χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶνε πολὺ εὐανάγνωστα καὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας τὸ βραδύτερον διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐχομένου Σαββάτου, ἄλλως μένουν διὰ τὸ μεθεπόμενον.]

Georges J. Lechonitès, Alexandrie (Egypte), ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα δελτάρια, μόνον τῆς Ἑλλάδος. (Β—1)

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν εἰκονογραφημένων δελταρίων τῆς Ἑλλάδος. — Nicolas Courcouvellis, Fagous (Egypte) (Β—2)

Εὔχομαι εἰς τοὺς ἐν Λευκάδι συνδρομητὰς τῆς «Διαπλάσεως» πᾶν τὸ ποθητὸν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.—*Ἀμβρακιώτις Αὔρα.* (Β—3)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Κατστηματων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.· Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ος — Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἰανουαρίου 1902 — Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 3

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ

— Πῶς, Εἰρήνη; μοῦ ἔβαλες τὸν Λίμποπον εἰς τὴν Ἰταλίαν;

— Δὲν εἶνε δυνατόν, Μίς!

— Μπᾶ! κύτταξε...

Ἡ Εἰρήνη ἔσκυψεν ἐπάνω εἰς τὸ φρικῶδες ὀρνιθοσκάλισμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχε φιλοτεχνήσῃ καὶ ἐπιγράψῃ: Χάρτης τῆς Ἰταλίας.

Εἰς μάτην θὰ νεζήτει κανεὶς εἰς αὐτὸ τὴν ὁμοιότητα, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ ἑνὸς μεγάλου ὑποδήματος. Ἡ Ἰταλία τῆς Εἰρήνης ὡμοίαζε μᾶλλον μὲ μακρουλὴν φιάλην, φουσκωμένην εἰς τὸν λαιμὸν καὶ αὐλακωμένην ἀπὸ ἀκανονίστους γραμμάς, αἱ ὁποῖαι παρίστανον τοὺς ποταμούς.

Ἡ μὶς Φλῶρυ, ἡ ἀγγλὶς παιδαγωγός, σημαδεύουσα μὲ τὸ δάκτυλον ἕνα τῶν ποταμῶν τούτων, δὲν φαίνεται διόλου εὐχαριστημένη. Μία λέξις ἐκτείνεται ἀπὸ τὰς πηγὰς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ: Λίμποπος.

— Ὁ Λίμποπος εἰς τὴν Ἰταλίαν! πολὺ πρᾶγμα!.. ἐπαναλαμβάνει ἡ μίς.

Ἡ δεσποινὶς Εἰρήνη, κοράσιον ἑνδεκα περίπου χρόνων, μὲ ὕφος πολὺ τολμηρόν, δὲν αἰσθάνεται καμμίαν ἀμηχανίαν καὶ ἀπαντᾷ ἡσύχως:

— Περίεργον... θὰ ἔκαμα λάθος... Μὰ ἐπιτέλους, ποῦ θὰ τον βάλω ἄλλη φορὰ αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Λίμποπον, ἀφ' οὗ μού τον ἐξορίζετε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν;.. Ἄ! τώρα το θυμήθηκα! εἰς τὴν Ἀφρικήν!..

— Ἀκριβῶς. Δὲν εἶσαι ὅμως καθόλου δικαιολογημένη ποῦ δὲν τα ἐνθυμήθης ἐνωρίτερα... Πόσες φορὲς ὁ μπαμπᾶς σου δὲν σου ὡμίλησε περὶ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον συχνὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῆς θείας σου Ρίσσικ...

Ἡ Εἰρηνούλα ἀνεσκίρτησεν.

— Ἄ, ἀλήθεια!.. Ἀκόμη καὶ χθές...

Ἡ εἴσοδος τοῦ πατρός της διέκοψε τὴν Εἰρηνούλαν.

— Ἔχω νέα! ἀνέκραξε φαιδρῶς ὁ κύριος Λακώς. κινῶν ἕνα φάκελλον.

— Ἀπὸ ποιὸν εἶνε τὸ γράμμα; ἀπὸ ποιόν, μπαμπᾶ;...

— Ἀπὸ τὴν θείαν Ρίσσικ.

Ἡ Εἰρήνη ἔστρεψε τὸ γελαστόν της πρόσωπον πρὸς τὴν Ἀγγλίδα.

— Καὶ ὅτι ἐλέγαμεν διὰ τὸν Λίμποπον! εἶπε.

— Ἄν τὸ ἀποφασίζομεν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Μίς;

Ἡ Ἀγγλὶς ἠκολούθησεν.

Ἤξευραν καλὰ ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κ. Λακὼς ἦσαν πάντοτε εὐχάριστα σχέδια.

Ἀλλὰ τί περιεῖχεν ἄρα γε ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας ὁ κ. Λακὼς προσεκάλεσε τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν παιδαγωγόν της;.. Τοῦτο ἐσυλλογίζοντο καὶ αἱ δύο.

Ὅπως εἶπεν ὁ οἰκογενειάρχης, τίποτε δὲν ἀπεφασίζετο εἰς τὴν οἰκογένειαν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Μίς Φλῶρυ. Ἐπὶ ἑπτὰ ἤδη ἔτη, ἀφότου ἡ μητέρα των εἶχεν ἀποθάνῃ, ὁ Γκὺ καὶ ἡ Εἰρήνη Λακὼς τὴν ἀνεπλήρωσαν σχεδὸν διὰ τῆς ἀγαθῆς Ἀγγλίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἦτο παραδειγματική. Καὶ ὅμως ἡ πονηρὰ Εἰρηνούλα δὲν ἦτο πάντοτε εὐπειθὴς καὶ συχνὰ ἐπροξενοῦσε λύπας εἰς τὴν παιδαγωγόν της, ἡ ὁποία

«Ἔ, πῶς θά σας φαίνετο ἕνα ταξείδι ὡς τὸ Τράνσβααλ...» (Σελ. 18, στήλ. 6'.)

— Ἔλα λοιπόν, Εἰρηνούλα... ὑπέλαβεν ὁ κ. Λακώς· ἔχω νὰ σου ὁμιλήσω σοβαρά.

Ἐν ᾧ τὸ κοράσιον τὸν ἠκολούθει μ' ἔκπληξιν, ἐκεῖνος ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀγγλίδα, ἡ ὁποία ἔμενεν ἀκίνητη εἰς τὴν καρέκλαν της.

— Ἐλᾶτε καὶ σεῖς, Μὶς Φλῶρυ! Πρόκειται περὶ ἑνὸς σχεδίου. Καὶ ἀπὸ

ἦτο ἀρκετὰ μαλακὴ διὰ τέτοιο δι α β ο λ ά κ ι.

Ἔσπευδαν καὶ αἱ δύο, ἀνυπόμονοι νὰ μάθουν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον. Ἀλλὰ ποίαν σχέσιν εἶχε μὲ τὴν ἐπιστολὴν τῆς θείας Ρίσσικ ; . . . Ἡ θεία Ρίσσικ ἦτο ἡ μονάκριβη ἀδελφὴ τοῦ κυρίου Λακώς. Ὀρφανὰ καὶ χωρὶς περιουσίαν, τὰ δύο αὐτὰ παιδία εἶχον υἱοθετηθῇ ἀπὸ ἕνα θεῖον τοῦ πατρός των, πλούσιον ἄποικον, καλλιεργοῦντα ἀπεράντους ἐκτάσεις εἰς τὴν Ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Ἐν ᾧ ὁ νέος ἔμενεν εἰς τὴν Γαλλίαν χάριν τῶν σπουδῶν του, ἡ μικρὰ ἀδελφή του Παυλίνα ὑπῆγε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ Ἀκρωτήριον, τοῦ ὁποίου τὸ κλίμα θὰ ὠφελοῦσε πολὺ τὴν ἀδύνατην κρᾶσιν της.

Εἰκοσιδύο ἐτῶν, ὁ Ἰωάννης Λακὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Ἁγίου Κύρου. . . Μετά τινας μῆνας, ἡ Παυλίνα ἐνυμφεύθη ἕνα Βόερ κτηματίαν, υἱὸν τοῦ καλλιτέρου φίλου τοῦ θείου της.

Ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν που εἶδε τὸν γαμβρόν του, τὸν Χάνς Ρίσσικ, ὁ ἀξιωματικὸς ἐδικαιολόγησε τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀδελφῆς του.

Ὁλλανδικῆς καταγωγῆς, οἱ Ρίσσικ ἦλθαν πτωχοὶ εἰς τὸ Τράνσβααλ, καὶ διὰ τῶν χειρῶν των, διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας, ἀπέκτησαν τὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον ἀπελάμβανον. Ὁ Χάνς Ρίσσικ δὲν εἶχε τὸ στιλπνὸν ἐξωτερικὸν τῶν νέων τοῦ συρμοῦ· ἀντὶ τούτου ὅμως εἶχε λαμπρὰν καρδίαν, χρηστότητα καὶ τελείαν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος. Ἡ νεαρὰ Γαλλὶς ἐξετίμησε καλῶς τὰ προτερήματα ταῦτα, καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης ἔδωσε τὴν χεῖρά της εἰς τὸν Βόερ.

Οἱ νεαροὶ σύζυγοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριον. Σχεδὸν ἀμέσως ὁ γέρων θεῖος ἀπέθανεν, ἀφίνων ὅλην του τὴν περιουσίαν εἰς τὰ δύο θετά του τέκνα.

Ὁ Ἰωάννης Λεκὼς μετέβαινε συχνὰ εἰς τὸ Τράνσβααλ, διὰ νὰ βλέπῃ τὴν ἀδελφήν του Παυλίναν. Ἀλλ' ἀφότου ἐνυμφεύθη καὶ αὐτὸς μίαν Παρισινὴν καὶ ἀπέκτησεν οἰκογένειαν, ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ δὲν ἐβλέποντο πλέον τόσον συχνά. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς ἦτο τὸ μόνον νέφος, τὸ ὁποῖον ἐσκίαζε τὴν εὐτυχίαν των.

Ἀλλοίμονον ! ἡ νεαρὰ σύζυγος τοῦ Ἰωάννου ἀπέθανε μετ' ὀλίγον, ἀφίνουσα δύο ἀνήλικα τέκνα : τὸν Γκύ, ἑπτὰ ἐτῶν, καὶ τὴν Εἰρηνούλαν, μόλις τριετῆ.

Ὁ ταγματάρχης Λακὼς ἔδωσε τὴν παραίτησίν του, διὰ νὰ φέρῃ ὁλόκληρος εἰς τὰ δυστυχῆ του ὀρφανά. . .

Τὰ παιδία αὐτὰ δὲν εἶχαν ἰδῇ ποτὲ τὴν θείαν των Ρίσσικ, ἀλλ' ὁ πατέρας τοις ὡμίλοῦσε τόσον συχνὰ δι' αὐτήν, ὥστε την ἀγαποῦσαν, ὡς νὰ την ἐγνώριζαν πραγματικῶς.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ θεία Παυλίνα Ρίσσικ εἶχε γράψῃ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἡ Εἰρηνούλα καὶ ἡ παιδαγωγός της ἀνυπομονοῦσαν νὰ ἀναγνώσουν.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου Λακώς, ὁ Γκύ, προσκληθείς, ἐπερίμενε καὶ αὐτὸς τὴν ἔκπληξιν.

Ἦτο παιδίον δεκαπενταετές, πολὺ ὑψηλὸν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του, ἀλλ' ὠχρὸν καὶ ἀδύνατον.

Ἐπὶ πολλὰς ἤδη ἑβδομάδας, δὲν ἐσηκόνετο σχεδὸν ἀπὸ τὸ ἀνάκλιντρόν του, καὶ ὁ πατέρας του ἔτρεμε μήπως καὶ ὁ υἱός του ἀπέθνησκεν ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν, ἡ ὁποία εἶχε φονεύσῃ τὴν μητέρα του. . .

— Λοιπόν, ὁ μπαμπᾶς ἔχει ἕνα σχέδιον ! εἶπεν ὁ Γκύ, στρέψας τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν Μίς.

— Προβλέπω, ὅτι ἀπόψε θὰ ἔχωμεν χαρὲς εἰς τὸ σπίτι, ἀπεκρίθη ἡ Ἀγγλίς, διευθετοῦσα μὲ μητρικὴν φροντίδα τὰ προσκεφάλαια τοῦ Γκύ.

— Μί; Φλώρυ, καθῆστε, εἶπεν ὁ κ. Λακώς· καὶ σύ, Εἰρήνη, κάμε τὸ ἴδιο· καὶ σύ, Γκύ, πιάσου καλὰ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ καναπέ σου, μήπως πέσῃς κάτω ἀπὸ τὴν ἔκπληξιν, ὅταν θἀκούσῃς τί θὰ 'πῶ ..

Ὁ κ. Λακώς, ἀτενίσας κατὰ σειρὰν μὲ πονηρὸν βλέμμα τοὺς προσεκτικοὺς ἀκροατάς του, ἠρώτησεν :

— Ἔ, πῶς θὰ σας ἐφαίνετο ἕνα ταξεῖδι ὡς τὸ Τράνσβααλ καὶ μία διαμονή, ὁπωσσοῦν μακρά, εἰς τῆς θείας σας Ρίσσικ ;

Ἡ Εἰρηνούλα, ἐπήδησε μ' ἐνωμένα πόδια, ὁ Γκὺ ἀνεσηκώθη, ἡ Μὶς ὕψωσε τοὺς βραχίονας πρὸς τὴν ὀροφήν, καὶ τρία στόματα ἐφώναξαν μαζί :

— Εἰς τὸ Τράνσβααλ ! . .

— Μάλιστα, εἰς τὸ Τράασβααλ. Ἡ ἐξαδέλφη σας Λιάνα ὑπανδρεύεται τώρα γρήγορα, καὶ ἡ θεία Παυλίνα θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχής, ἂν μας ἔβλεπε πλησίον της εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν.

— Ὦ τί ὡραία ἰδέα ! τί ὡραία ἰδέα! ἐφώναξεν ἡ Εἰρηνούλα κατενθουσιασμένη.

Ὁ Γκὺ ἐφαίνετο ἀνήσυχος.

— Καὶ ἐγώ ; ἠρώτησε.

— Μὰ καὶ σύ... προπάντων σύ, εἶπεν ὁ κύριος Λακώς, θλίβων τὰς ἰσχνὰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὸ θαυμάσιον κλίμα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς θἀνακτήσῃς τελείως τὴν ὑγείαν σου

Ὁ Γκὺ ἀφῆκε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Διότι εἶχε φοβηθῇ πολὺ μήπως ἤθελε τὸν ἀφίσουν.

— Καὶ θὰ εἶνε μακρὰ αὐτὴ ἡ διαμονή ; ἠρώτησεν ἡ Μὶς μὲ δισταγμόν.

— Θὰ μείνωμεν ὡς ἕνα χρόνον· ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγὼ θὰ εἶμαι ὁ καθηγητὴς τοῦ Γκύ.

Ἡ Μίς, ὠχροτάτη, ἔμενε κρεμασμένη ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ κ. Λακώς.

— Ἐλπίζω, ἀγαπητή μου Μίς, ὅτι κ' ἐκεῖ θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τον φροντίζετε καὶ νὰ τον προσέχετε.

— Βεβαιότατα, ἀπεκρίθη ἡ Ἀγγλίς, ἀφίνουσα βαθὺν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

Ἡ Εἰρήνη την ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι :

— Μίς, ἀκούσατε· λέγω μάθημα : Τράνσβααλ ἢ Δημοκρατία τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. . . Κράτος ἀνεξάρτητον.

— Μὲ 375,000 κατοίκους, ἐξηκολούθησεν ἡ Μίς ἡ ὁποία ἐπωφελεῖτο πάσης εὐκαιρίας διὰ νὰ διδάξῃ.

— Πρωτεύουσα Πρετωρία.

— Χρυσωρυχεῖα.

—Κυριώτεραι πόλεις : Γιοχανεσβοῦργον. . .

— Ὁρίζεται πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Βάαλ.

— Πρὸς βορρὰν ὑπὸ τοῦ Λιμ...πό... που... Ἄ, Μίς ! δὲν ὑπάρχει πλέον κίνδυνος νὰ τον ξεχάσω. . . Θὰ ταξειδεύωμεν εἰς τὸν Λίμποπον !

— Μὰ λησμονῆς, Εἰρήνη, ὅτι ὁ θεῖός σου κατοικεῖ εἰς τὰ νότια τοῦ Τράνσβααλ, ἐν ᾧ ὁ Λίμποπος...

— Εἶνε εἰς τὰ βόρεια ;.. Ναί, ἀλλὰ τί πειράζει. Θὰ ὑπάγωμεν καὶ εἰς τὰ βόρεια· ἀλήθεια, μπαμπᾶ ;

— Ἄ, δὲν ἠξεύρω ! ἀπήντησεν ὁ κ. Λακώς, γελῶν. Σᾶς ὑπεσχέθην νὰ σας ὑπάγω εἰς τὸ Τράνσβααλ, ἀλλ' ὄχι εἰς ὅλον τὸ Τράνσβααλ. Σᾶς φθάνει ποῦ θὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν Πρετωρίαν καὶ τὸ Γιοχανεσβοῦργον... ἂς ἀφήσωμεν δὰ τὰ κτήματα τοῦ θείου σας, ποῦ ἔχουν ἔκτασιν πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων ἑκταρίων...

Τότε ἡ Εἰρηνούλα ἔπιασε καὶ τὰ δύο χέρια τῆς Μὶς καὶ ἤρχισε νὰ χοροπηδᾷ καὶ νὰ τραγουδῇ. αὐτοσχεδιάζουσα καὶ τοὺς στίχους καὶ τὴν μελῳδίαν :

Πᾶμε 'στὸ Τρανσβάαλ
Μέσ' 'στὴν Ἀφρική,
Ποῦχει καὶ τὸν Βάαλ
Κίκιρι κικί ! . . .

Τρελὴ Εἰρήνη ! ἡ παραφορὰ τῆς χαρᾶς σου θὰ ἐκόπαζεν ὡς διὰ μαγείας, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ προΐδῃς ποῖαι περιπέτειαι σὲ ἀναμένουν εἰς τὴν χώραν τῶν Βόερς !..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Η «ΗΛΙΑΚΗ ΑΚΤΙΣ»

— Γκύ, παιδιά μου, ὦ τί εὐτυχία !

Τρέμουσα ἀπὸ συγκίνησιν, ἡ κυρία Ρίσσικ τρέχει εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ τῶν ἀνεψιῶν της, τοὺς ὁποίους μία βαρεῖα βῳδάμαξα ἐστάλη νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ ἀγροκήπιον.

Ἡ Εἰρήνη Λακὼς πηδᾷ ἐλαφρὰ· ἀλλὰ πρὶν πατήσῃ κάτω, ἡ θεία της τὴν σηκώνει εἰς τὰς ἀγκάλας της καὶ την σφίγγει μὲ τρυφερότητα.

Ἡ θεία Παυλίνα ὁμοιάζει τοῦ ἀδελφοῦ της. Μόνον ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον φιλεῖ τὴν Εἰρήνην, τὸ κοράσιον

μαντεύει, ὅτι θὰ την ἀγαπήσῃ μὲ τὴν καρδιάν της.

Ὁ Γκὺ κατέρχεται, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν πατέρα του. Τὰ μάγουλά του, τὰ τόσον ἰσχνὰ καὶ χλωμὰ εἰς τὸ Παρίσι, τώρα ἄρχισαν νὰ φουσκώνουν ἐλαφρῶς καὶ νὰ κοκκινίζουν. Τὰ μάτια του εἶνε ζωηρότερα, καὶ περιπατεῖ κάπως καλλίτερα. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος, ὁ θαλάσσιος ἀὴρ τὸν ἐζωογόνησαν.

Εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ ἀγροκηπίου, ἀνταλλάσσονται φιλήματα θερμά, καὶ διαμείβονται φράσεις ἀγάπης, καὶ ἀντηχοῦν κραυγαὶ χαρᾶς.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια εἶνε μαζευμένη ἀπέξω ἀπὸ τὸ « Ζοννενστρόαλε », τὸ ὁποῖον σημαίνει « Ἡλιακὴ Ἀκτίς». Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομα τῆς ὡραίας ἐξοχικῆς κατοικίας, τῆς στολισμένης μὲ ρόδα καὶ φαιδρᾶς ὅπως τὸνομά της.

Ἡ κυρία Ρίσσικ, ἡ θεία Παυλίνα, φαίνεται ὡς μεγαλητέρα ἀδελφὴ τῆς πρωτοτόκου θυγατρός της· τόσον ἔμεινε νεανικὸν καὶ ἀνθηρὸν τὸ πρόσωπόν της, τὸ πλαισιούμενον ἀπὸ μαλλιὰ μαῦρα. Καὶ ἔμως εἶνε ἄνω τῶν τριανταπέντε ἐτῶν. Λεπτοφυής, κομψή, ἁπλῶς ἀλλὰ φιλοκάλως ἐνδεδυμένη, εὐγενεστάτη τοὺς τρόπους, φαίνεται ἀμέσως ὅτι εἶνε Γαλλίς. Κάμνει ἐντύπωσιν ἡ γλυκύτης τοῦ βλέμματος καὶ ἡ ἀγαθότης τοῦ μειδιάματός της· ἀλλὰ καὶ δύο μικραὶ πτυχαί, μεταξὺ τῶν ὀφρύων, μαρτυροῦν ὅτι ἡ οἰκοδέσποινα εἶνε γυνὴ μὲ θέλησιν, γνωρίζουσα νὰ διατάσσῃ καὶ συνειθισμένη νὰ ὑπακούεται.

Ἡ κάπως ἀγρατικὴ τραχύτης τοῦ κυρίου Ρίσσικ ἀπετέλει ἀντίθεσιν πρὸς τὴν παρισινὴν χάριν τῆς συζύγου του. Φορῶν τὴν ἐγχώριον ἐνδυμασίαν, —πανταλόνι στενόν, χωμένον μέσα εἰς ὑψηλὰ ὑποδήματα, βλούζαν εὐρύχωρην καὶ καπέλον μὲ μεγάλα χείλη,—πολὺ ὑψηλός, πολὺ εὔρωστος, μὲ αὐστηρὸν πρόσωπον τριγυρισμένον ἀπὸ πυκνὴν πυρρόξανθον γενειάδα, ὁλιγόλολος ἀλλὰ ζωηρός, ἀλλοῦ ἴσως θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἄξεστος χωρικός. Ἀλλὰ ἐδῶ εἶνε πλούσιος κτηματίας, ἐκτιμώμενος διὰ τὴν χρηστότητά του καὶ διὰ τὴν ἱκανότητά του ὡς καλλιεργητοῦ Πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, τοιοῦτος θὰ ἦτο καὶ ὁ πρόεδρος Κροῦγερ, μὲ τὸν ὁποῖον ὁμοιάζει πολύ.

Πλησίον του στέκεται νέος εἰκοσαετής. Εἶνε ὁ Πέτρος Μπέντζες, ὁ ἀραβωνιαστικὸς τῆς Λιάνας Ρίσσικ. Μεθ' ὅλην του τὴν νεότητα, ἔχει ἤδη τὴν σοβαρότητα ἀνδρός, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐργώδης ζωὴ ἀρχίζει ἐνωρὶς καὶ τελειόνει μόνον διὰ τοῦ θανάτου. Ἀλλ' οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοί του σπινθηροβολοῦν ἀπὸ εὐφυΐαν, καὶ ἀκόμη ἀπὸ γλυκεῖαν ὑπερηφάνειαν ὁσάκις σταματοῦν εἰς τὴν χαριτωμένην μνηστήν του.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Paul Roland]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἀθέλητο βασιλικὸς θάνατος — ἐπίσημος καὶ πολυθρύλλητος ἐννοῶ,— ὁ θάνατος τοῦ λέοντος τοῦ Φολήρου. Ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς τῆς Ἐρήμου ἦτο ἔκπτωτος, αἰχμάλωτος, κλεισμένος μέσα εἰς ἕνα σιδηροῦν κλωβόν, ἐκεῖ κάτω, εἰς τὸν νεοσύστατον Ζωολογικὸν Κῆπον. Ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖόν του, βλέπετε, διετηρεῖτο καὶ εἰς τὰ δεσμά, — ἄ, ὀλίγοι βασιλεῖς εἰς τὸν κόσμον θὰ ἠδύναντο νὰ καυχηθοῦν διὰ παρόμοιον μεγαλεῖον ! — καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του ἦτο Βασιλεύς. Ὅλοι ἐνδιεφέροντο δι' αὐτόν, καὶ ὅσοι τον εἶδον καὶ ὅσοι δὲν τον εἶδον. Διὰ τοῦτο αἱ ἐφημερίδες ἔδιδαν καθημερινῶς εἰδήσεις περὶ τῆς ὑγείας του, καὶ ὅταν ἐπῆλθε τὸ «μοιραῖον τέλος» διεσάλπισαν τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα καὶ ἐδημοσίευσαν ἐκτενεστάτας νεκρολογίας. . . Ὁ Σουρῆς μάλιστα ὁλόκληρον φύλλον τοῦ «Ρωμηοῦ» τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θάνατον τοῦ λέοντος, ἐμπνευσθεὶς στίχους θαυμασίους, — κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀπὸ ὅλα τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠμποροῦσα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας, ἐκλέγω σήμερον ἑκὼν-ἄκων τὸν θάνατον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος !

Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε κάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἰμπορεῖ νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον ! Ἀλλ' ἂς διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν, δι' ὅσους τυχὸν δέν την ἠξεύρουν.

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἀλλ' ἐκλεκτῶν ζῴων τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου, τοῦ ἱδρυομένου τώρα εἰς τὸ Φάληρον, — περὶ τοῦ ὁποίου πέρυσι σᾶς ἔγραψα ἀρκετά,—διεκρίνετο εἰς λέων, μονάκριβος πρὸς τὸ παρόν, τὸν ὁποῖον εἶχε δωρήσῃ κάποιος ὁμογενὴς ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν. Ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς τῶν Ζῴων ἦτο ὡραῖος, νέος, ἰσχυρός, καὶ ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἔζῃ καί... θὰ ἐβασίλευεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸν Κῆπον. Εἶνε πιθανὸν μάλιστα ὅτι θὰ ἐσχημάτιζε καὶ οἰκογένειαν, ὅτι θὰ εἴχαμεν ἐξ αὐτοῦ καὶ λεοντιδεῖς, διότι, καθὼς ἤκουσα, ὁ ἴδιος ὁ δωρητὴς ἐσκόπευε νὰ ποστείλῃ ἀργότερα καὶ τὴν νύμφην, δηλαδὴ μίαν ὡραίαν καὶ νεαρὰν λέαιναν. Δυστυχῶς, ὁ αἰχμάλωτος Βασιλεὺς εἶχε τὸ ἐλάττωμα τῆς λαιμαργίας, καὶ ἀπὸ τὴν βίαν, φαίνεται, μὲ τὴν ὁποίαν κατεβρόχθισε κάποιον δυστυχῆ καὶ γηραλέον γαϊδαρον,—νομίμως ἄλλως τε, διότι τοῦ τον εἶχαν παραθέσῃ εἰς τακτικώτατον γεῦμα,—ἕνα κόκκαλον τοῦ ρηθέντος γαιδάρου διέσχισε τὰ ἔντερα τοῦ λέοντος, τὰ ἐπλήγωσεν εἰς δύο-τρία μέρη, καὶ ἐσφηνώθη κάπου, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ ἀκριβῶς. Ἐκ τούτου προῆλθεν ἔμφραξις τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος. Ὁ λέων ἠρνεῖτο εἰς τὸ ἑξῆς κάθε τροφήν, καὶ οἱ ἰατροί, νομίσαντες κατ' ἀρχὰς ὅτι πρόκειται περὶ ἁπλῆς κακοστομαχίας, ἐδοκίμασαν νὰ τῳ δώσουν τὸ ἀπαραίτητον καὶ στερεότυπον καθαρτικόν.

Φαντάζεσθε βέβαια, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο καὶ τόσον εὔκολον... Ἕνας λέων εἰμπορεῖ νὰ πεισθῇ νὰ πάρῃ γιάννος ἢ ρετσινόλαδον, ὅπως πείθονται τὰ μικρὰ παιδιά... μὲ γλυκίσματα ; ! Οἱ ἰατροὶ λοιπὸν ἐσκέφθησαν νὰ ρίψουν τὸ φάρμακον εἰς τὸ νερόν. Τίποτε ! ὁ λέων τὸ ἐμύρισεν, ἀλλὰ δὲν το ἤγγισε. Τότε οἱ ἰατροὶ ἐδοκίμασαν νὰ τὸ εἰσαγάγουν δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ δι' εἰδικοῦ ἐργαλείου... Ἀλλὰ πῶς ; Ἂν αὐτὸς ὁ τρόπος ἀποβαίνῃ καμμίαν φορὰν ἀδύνατος καὶ μὲ δύστροπα παιδιά, φανταθῆτε τί γίνεται μ' ἕνα λέοντα ! Νὰ μεταχειρισθοῦν βίαν ; Ὄχι δά !.. Πανουργίαν ; Δὲν ἐπερνοῦσε... Τί νὰ κάμουν ; Ἄ ! νὰ χλωροφορμίσουν τὸν λέοντα, νὰ τον ἀναισθητήσουν... καὶ τότε πλέον...

Τὴν πρώτην φορὰν τὸ ἐγχείρημα ἀπέτυχε... τὴν δευτέραν ἐπέτυχεν . . . Ἀλλὰ μάταια ὅλα ! Καὶ ὁ δυστυχὴς λέων μὲ το πληγωμένον ἔντερον, ἐξηκολούθει νὰ μένῃ νηστικός, ἕως ὅτου... ἀπέθανεν.

Ἡ ἰσχὺς ἐμηδενίσθη· καὶ ἐν παιδίον εἰμπορεῖ νὰ ψαύσῃ τὴν ὑπερήφανον χαίτην καὶ νὰψηφήσῃ τοὺς φοβεροὺς ὀδόντας τοῦ θηρίου Τώρα οἱ βρυχηθμοί του δὲν ἀφυπνίζουν τὰς ἠχοῦς τοῦ Φαλήρου, καὶ δὲν ἐμπνέουν τὴν φρίκην εἰς τὰ ζῷα τοῦ Κήπου, τὰ ὁποῖα ἐφοβοῦντο βέβαια περισσότερον παρὰ ἠγάπων τὸν Βασιλέα των...

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Διὰ τὴν κηδείαν μή μ' ἐρωτήσετε, διότι δὲν ἠξεύρω πῶς ἔγινε. Ἠξεύρω μόνον ὅτι τοῦ ἔκαμαν νεκροψίαν καὶ ὅτι ἕνας ταριχευτὴς ἀνέλαβε νὰ τον βαλσαμώσῃ. Ζῶν ἐστόλιζε τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον, νεκρὸς θὰ στολίσῃ τὸ Ζωολογικὸν Μουσεῖον...

Καὶ ὁ Ζωολογικὸς Κῆπος θὰ μείνῃ λοιπὸν χωρὶς Βασιλέα ; Δὲν πιστεύω τὰ ζῷα νὰ ἐκλέξουν ἄλλον, ἐνθυμούμενα τὸν γνωστὸν μῦθον τοῦ Αἰσώπου... Ἤκουσα ὅμως ὅτι θὰ σταλῇ ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν ἄλλος λέων, καὶ ἂν σήμερον λέγωμεν «ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε» ἀλλ' εἰμποροῦμεν νὰνακράξωμεν καὶ «ζήτω ὁ Βασιλεύς !» Ἂς ἐλπίσωμεν μόνον, ὅτι ὁ ἐπ δοξος διάδοχος τῆς Μεγαλειότητός του θὰ εἶνε προσεκτικώτερος ὅταν... θ' καταβροχθίζῃ

τοὺς δυστυχεῖς γαϊδάρους, ποῦ θά του παραθέτουν. Τί τα θέλετε! ἡ λαιμαργία εἶνε ὁλεθριώτατον πρᾶγμα καὶ διὰ λέοντας καὶ δι' ἀνθρώπους,—καὶ διὰ βασιλεῖς καὶ διὰ κοινοὺς θνητούς!..

Σᾶς ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

Βραβευθεὶς εἰς τὸν 60ὸν Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος

(Ἴδε Διάπλασιν. τοῦ 1901, σελ. 351 καὶ 359.)

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια).

Τὸ ἁμάξιον ἐχρησίμευε μόνον πρὸς μεταφορὰν τοῦ πορτογάλου Οὔρδαξ, τοῦ Κάμη καὶ τῶν δύο συντρόφων των, διότι αἱ ἀποσκευαὶ καὶ τὸ φορτίον τοῦ ἐλεφαντόδοντος μετεφέροντο ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κερβανίου,—πεντήκοντα ἀνδρῶν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον μαύρων τοῦ Καμερούν. Σταματήσαντες καὶ αὐτοί, εἶχον ἀποθέσῃ κατὰ γῆς τοὺς βαρεῖς χαυλιόδοντας καὶ τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλιζαν τὴν καθημερινὴν διατροφήν, ἐκτὸς τοῦ θηράματος, τὸ ὁποῖον παρεῖχον ἄφθονον τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Οὐμπάγκη.

Οἱ μαῦροι οὗτοι εἶνε ἀχθοφόροι ἐξ ἐπαγγέλματος, πληρόνονται δὲ διὰ τὴν ἐργασίαν των πολὺ ἀκριβά,—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπουν τὰ κέρδη τῶν γονίμων ἐκείνων ἐπιχειρήσεων. Περιπατοῦν αἰωνίως. Εἰμποροῦμεν μάλιστα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ποτὲ «δὲν κάθονται εἰς τ' αὐγά των» διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἔκφρασιν, διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζονται ἐκεῖ οἱ καθιστικοί, οἱ μόνιμοι ἰθαγενεῖς. Συνειθισμένοι νὰ χθοφοροῦν ἀπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας, θὰ ἐξασκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐφ' ὅσον χρόνον τοις ἐπιτρέπουν οἱ πόδες των. Καὶ ὅμως τὸ ἐπάγγελμα εἶνε τραχύ, ἐξασκούμενον εἰς τοιοῦτον κλίμα. Φορτωμένοι τοὺς βαρεῖς χαυλιόδοντας ἢ τὰ ἐπίσης βαρέα κιβώτια τῶν τροφίμων, καμπτόμενοι ὑπὸ τὸ δυσβάστακτον φορτίον, γυμνοὶ σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καταπληγωνόμενοι ἀπὸ τὰς ἀκάνθας τοῦ δρόμου καὶ αἱμάσσοντες, περιπατοῦν οὕτω ἀπὸ τὴν χαραυγὴν μέχρι τῆς ἑνδεκάτης πρωϊνῆς ὥρας, καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν πορείαν ἕως τὸ βράδυ, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ μεγάλη ζέστη τῆς μεσημβρίας. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῶν ἐμπόρων ὑπαγορεύει νὰ τους πληρόνουν καλά, καὶ τους πληρόνουν καλά· νὰ τους τρέφουν ἐπαρκῶς, καὶ τους τρέφουν ἐπαρκῶς· νὰ μὴ τους φορτώνουν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των, καὶ δὲν τους παραφορτώνουν. Μεγάλοι εἶνε οἱ κίνδυνοι τῶν κυνηγίων τούτων τοῦ ἐλέφαντος, καὶ ἀκόμη μεγαλήτεροι ὅταν τύχῃ νὰ συναντήσουν λέοντας ἢ πάνθηρας· διὰ τοῦτο ὁ ἀρχηγὸς πρέπει νὰ εἰμπορεῖ νὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων του. Ἐκτὸς τούτου, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ συγκομιδὴ τοῦ πολυτίμου ὑλικοῦ, τὸ κερβάνιον πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ αἰσίως καὶ ταχέως εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς ἀκτῆς. Τὸ συμφέρον του λοιπὸν εἶνε νὰ μὴ ἀναγκασθῇ νὰ σταματήσῃ καθ' ὁδόν, οὔτε ἀπὸ ὑπερβολικὴν κούρασιν οὔτε ἀπὸ ἀσθένειαν τῶν ἀνδρῶν· (καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀσθενειῶν, ἡ εὐλογία, ἡ ὁποία κάμνει ἐδῶ θραῦσιν, εἶνε ἡ μᾶλλον ἐπίφοβος διὰ τὸ κερβάνιον).

Ἀκολουθῶν τὰς ἀρχὰς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθη ὑπὸ μακρᾶς πείρας, ὁ πορτογάλος Οὔρδαξ ἐφρόντιζε πολὺ διὰ τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ χάρις εἰς τὰς φροντίδας ταύτας, ἔφερε πάντοτε εἰς αἴσιον πέρας τὰς ἀνὰ τὴν Κεντρῴαν Ἀφρικὴν ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις του. Ἐκ τούτων ἦτο καὶ ἡ τελευταία αὕτη, ἡ ὁποία ἀπέφερε σημαντικὸν φορτίον ἐλεφαντόδοντος καλλίστης ποιότητος, ἀπὸ τὰς χώρας τὰς πέραν τοῦ Βαχὰρ-ἐλ-Ἀβιάδ, σχεδὸν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ Δάρφουρ.

Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν μεγαλοπρεπῶν ταμαρινοδρέδρων διωργανίσθη ὁ καταυλισμὸς τοῦ κερβανίου, καὶ ὅταν ὁ Τζὼν Κόρτ,—ἀφ' οὗ οἱ ἀχθοφόροι ἤρχισαν νὰ νοίγουν τὰ κιβώτια τῶν τροφίμων,—ἠρώτησε τὸν Πορτογάλον, ἰδοὺ τί ἀπάντησεν ἔλαβεν εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ὁ Οὔρδαξ ὡμίλει εὐχερῶς:

— Νομίζω, κύριε Κόρτ, ὅτι τὸ μέρος εἶνε καταλληλότατον διὰ στάθμευσιν, καὶ ἡ τράπεζα τῶν ζῴων μας εἶνε ἑτοίμη.

— Πραγματικῶς, τὸ χόρτον εἶνε πυκνὸν καὶ ὡραῖον, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Καὶ ἡμεῖς ἀκόμη θά το ἐτρώγαμεν πολὺ εὐχαρίστως, προσέθεσεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, ἂν εἴχαμεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν μυρηκαστικῶν, καὶ τρεῖς στομάχους διὰ νὰ το χωνεύσωμεν!

— Νὰ σου 'πῶ τὴν ἁγία ἀλήθεια, ὑπέλαβεν ὁ Τζὼν Κόρτ, ἐγὼ προτιμῶ μίαν μπριζόλαν ἀπὸ ἀντιλόπην, μὲ μίαν γαλέτταν ἀπὸ αὐτὰς ποῦ ἔχομεν μαζί μας, καὶ μ' ἕνα ποτῆρι μαδέρας τοῦ Ἀκρωτηρίου...

— Τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰναπατεύσῃ μὲ μερικὰς σταγόνας ἀπὸ τὸ δ αυγὲς ἐκεῖνο ρίον, τὸ ὁποῖον διασχίζει τὴν πεδιάδα, παρετήρησεν ὁ Πορτογάλος.

Καὶ ἔδειξεν ἓν παραποτάμιον, — τοῦ Οὐμπάγκη ἀναμφιβόλως, — τὰ διαυγῆ ὕδατα τοῦ ὁποίου ἐκυλίοντο εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου, πρὸς δυσμὰς τοῦ γηλόφου.

Αἱ προετοιμασίαι συνεπληρώθησαν τάχιστα. Οἱ χαυλιόδοντες ἀπετέθησαν εἰς σωρὸν πλησίον τοῦ ἁμαξίου. Οἱ βόες περιεφέροντο πέριξ τῶν δένδρων. Πυραὶ ἀνήφθησαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ μὲ ξηρὰ ξύλα. Ὁ ὁδηγὸς ἔκαμε τὴν συνήθη ἐπιθεώρησιν καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι οἱ διάφοροι ὅμιλοι οὐδενὸς ἐστεροῦντο. Τὸ κρέας τῆς ἀντιλόπης, παστὸν ἢ νωπόν, ἦτο ἄφθονον· ἄλλως τε οἱ κυνηγοὶ ἠμποροῦσαν εὐκόλως νὰ προμηθεύσουν καὶ ἄλλο. Ὁ ἀὴρ ἐπληρώθη ἀπὸ τὴν κνίσσαν τῶν ψηνομένων κρεάτων, καὶ μετ' ὀλίγον ὅλοι ἐπέδειξαν ὄρεξιν φοβερά, τὴν ὁποίαν ἐδικαιολόγει ἡ πολύωρος ὁδοιπορία.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ πολεμοφόδια εἶχαν ἀφεθῇ εἰς τὸ ἁμάξιον,—μερικὰ κιβώτια φυσιγγίων, τυφέκια κυνηγετικά, καραμβίναι, ρεβόλβερ, λαμπρὰ ὅπλα νεωτάτης κατασκευῆς, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Οὔρδαξ, τοῦ Κάμη, τοῦ Τζὼν Κὲρτ καὶ τοῦ Μὰξ Οὐμπέρ, ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

Τὸ γεῦμα θὰ ἐτελείονε μετὰ μίαν ὥραν. Κατόπι, κατευναζομένου τοῦ στομάχου, θὰ ἐπλάγιαζαν, καὶ τὸ κουρασμένον κερβάνιον δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ παραδοθῇ εἰς ὕπνον βαθύν.

Ὁπωσδήποτε, ὁ ὁδηγὸς ἐφρόντισε νὰ το ἀναθάσῃ εἰς τὴν φύλαξιν μερικῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων του, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠγρύπνουν ἐκ περιτροπῆς, δύο ὥρας ἕκαστος. Εἰς τὰς ἐρήμους αὐτὰς χώρας πρέπει πάντοτε νὰ προφυλάσσεται κανεὶς κατὰ τῶν κακοποιῶν, εἴτε διπόδων εἴτε τετραπόδων. Διὰ τοῦτο ὁ Οὔρδαξ οὐδέποτε παρέλειπε νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Πεντηκοντούτης, δυνατὸς ἀκόμη, ἔμπειρος περὶ τὸ ἔργον του, ὁ πορτογάλος ἦτο θαυμαστῆς ἀντοχῆς ἄνθρωπος. Ὁμοίως καὶ ὁ Κάμης, τριανταπέντε ἐτῶν, εὔρωστος, εὐκίνητος, δεξιός, φύχραιμος καὶ θαρραλέος, παρεῖχε πᾶσαν ἐγγύησιν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς ἀφρικανικοῦ κερβανίου.

Παρὰ τὴν ρίζαν ἑνὸς ταμαρινοδένδρου, οἱ δύο φίλοι καὶ ὁ πορτογάλος ἐκάθησαν διὰ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον τοῖς ἔφερεν ὁ Λάγκας, ἀφ' οὗ ἡτοιμάσθη ἀπὸ ἕνα ἰθαγενῆ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον ἀνατεθῇ τὰ μαγειρικὰ καθήκοντα.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου, αἱ γλῶσσαι δὲν εἰργάσθησαν ὀλιγώτερον τῶν σιαγόνων. Ὅταν τρώγῃ κανείς, εἰμπορεῖ καὶ νὰ ὁμιλῇ, ἀρκεῖ νὰ μὴ βιάζεται... Περὶ τίνος ὡμίλησαν; Περὶ τῶν διαφόρων περιστατικῶν τῆς μέχρι τοῦδε πορείας; Διόλου. Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠμποροῦσαν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ μέλλον, τοὺς ἐνδιέφερον περισσότερον. Εἶχαν ἀκόμη δρόμον πολύν, ἕως νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Λιμπρεβίλλης. Ἔπρεπε νὰ διανύσουν χίλια ἑξακόσια χιλιόμετρα, καὶ τοῦτο θάπῃτε πορείαν πέντε ἢ ἓξ ἀκόμη ἑβδομάδων. Καὶ κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ ταξειδίου, ποιὸς ξεύρει τί θά τους συνέβαινεν; Αὐτὸ ἔλεγε καὶ ὁ Τζὼν Κὸρτ πρὸς τὸν σύντροφόν του, ὁ ὁποῖος ἐζήτει κάτι ἔκτακτον, κάτι ἐκπληκτικόν...

Μέχρι τοῦ ἀποψινοῦ σταθμοῦ, ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ Δάρφουρ, τὸ κερβάνιον ἐπέστρεφε πρὸς τὸν Οὐμπάγκην, ἀφ' οὗ διῆλθε τὰ περάματα τοῦ ποταμοῦ Ἀουκαδεβὲ καὶ τῶν πολυαρίθμων παραποταμίων του. Τὴν ἑσπέραν ταύτην εἶχε σταθμεύσῃ σχεδὸν ἐπὶ τοῦ σημείου, ὅπου διασταυροῦται ὁ εἰκοστὸς μεσημβρινὸς μὲ τὸν ἔγδοον παράλληλον.

— Καὶ τώρα, εἶπεν ὁ Οὔρδαξ, θὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὰ νοτιοδυτικά;

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, καὶ τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον, ἂν δὲν με ἀπατᾷ ἡ ὅρασις, ὁ νότιος ὁρίζων φράσσεται ἀπὸ ἕνα δάσος, τοῦ ὁποίου δὲν φαίνεται ἡ ἄκρα οὔτε πρὸς ἀνατολὰς οὔτε πρὸς δυσμάς.

— Ναί... ἀπέραντον! ὑπέλαβεν ὁ πορτογάλος. Ἂν ἤμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ το περικάμψωμεν ἐξ ἀνατολῶν, θὰ παρήρχοντο μῆνες ὁλόκληροι, χωρὶς νὰ το ἀφίσωμεν ὀπίσω μας.

— Ἐν ᾧ ἐκ δυσμῶν;...

— Ἐκ δυσμῶν, ἀπεκρίθη ὁ Οὔρδαξ, χωρὶς νὰ παρατείνωμεν τὸν δρόμον οὔτε νὰπομακρυνθῶμεν πολὺ ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ δάσους, θὰ συναντήσωμεν τὸν Οὐμπάγκην εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ζόγγου.

— Μήπως, ἂν διεσχίζαμεν αὐτὸ τὸ δάσος, τὸ ταξείδιον θὰ ἐσυντομεύετο; ἠρώτησεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ.

— Ναί... κατὰ δεκαπέντε ἡμέρας τουλάχιστον.

— Τότε λοιπὸν διατί δὲν διασχίζομεν τὸ δάσος;

— Διότι εἶνε ἀδιαπέραστον.

— Ὤ, ἀδιαπέραστον!.. ὑπέλαβεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, κινῶν τὴν κεφαλὴν μὲ ὕφος ἀμφιβολίας.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Β'.

Πρῶτα-πρῶτα ὁ Φασουλάκης ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν σταῦλόν του — δηλαδὴ ἀπὸ τὴν σοφίταν, ὅπου συνήθως τὸ ἐφύλαγε, — τὸ ἀλογάκι του μὲ τὰ καρούλια.

Ὡς τώρα, τὸ ἀλογάκι αὐτὸ ὠνομάζετο Ψ α ρ ῆ ς. Ὁ Φασουλάκης ὅμως τὸ βαπτίζει «Ἀ χ α μ ν ό ω ν.» Ἔτσι ὠνομάζετο τὸ ἄλογον τοῦ ἐξακουστοῦ Δὸν Κιχώτη, καὶ ὁ Φασουλάκης νομίζει ὅτι εἶνε πολὺ εὔμορφον ὄνομα.

Ὁ Δὸν Κιχώτης εἶχεν ἕνα σύντροφον, ἕνα ἀκόλουθον, ἕνα ὑπηρέτην, ἕνα ἱ π π ο κ ό μ ο ν, καθὼς τον ἔλεγε.

Ὁ ἱπποκόμος αὐτός, (σύντροφος, ἀκόλουθος, ὑπηρέτης, ὅπως θέλετε,) ἦτο γείτονάς του καὶ ὠνομάζετο Σάντσος Πάνθας.

Ὁ Φασουλάκης λοιπὸν ἐρωτᾷ τὸν γείτονά του Περικλέτον ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ ἱπποκόμος του καὶ νὰ ὀνομασθῇ Σάντσος.

Ὁ Περικλέτος ἐνθουσιάζεται καὶ δέχεται.

Καὶ τί καλὴ σύμπτωσις! Ἡ Ἄννα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Περικλέτου, ἔχει μίαν νουνὰν πλουσίαν· καὶ τὴν πρωτοχρονιάν, ἡ νουνὰ αὐτὴ τῆς ἐχάρισεν ἕνα εὔμορφον ἄσπρο γαϊδουράκι μὲ καρούλια καὶ μὲ κόκκινη στολή. Τὸ γαϊδουράκι εἶνε φορτωμένο μὲ δυὸ καλάθια γεμάτα ἀπὸ ὡραίους καρποὺς καὶ γλυκίσματα. Ὁ Σάντσος ὅμως (δηλαδὴ ὁ Περικλέτος) ὁ ὁποῖος εἶνε λιγάκι λαίμαργος, (αὐτὸ σᾶς το λέγω μεταξύ μας,) γεμίζει ἀκόμη

ἕνα καλάθι μὲ φαγητὰ καὶ το πέρνει 'στὸ χέρι του. Ἔτσι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας ..

— Ἐμπρός ! δρόμο ! φωνάζει ὁ Φασουλάκης-Δὸν Κιχώτης, καὶ καβαλικεύει τὸν Ψαρῆν-Ἀχαμνόωντα.

— Ἐμπρός ! φωνάζει καὶ ὁ Περικλέτος, ἀνεβασμένος εἰς τὸ εὔμορφον γαϊδουράκι.

Καὶ ὁ Ἀζώρ, τὸ σκυλάκι, καθώς τους βλέπει νὰ φεύγουν, κάμνει γαῦ ! γαῦ !... Σὰν νὰ ἔλεγε :—Γιὰ ποῦ ;

[Ἡ συνέχεια προσεχῶς.]

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΙΑΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Α'.

Τὴν παραμονὴν ἀκόμη, ἡ Δίνα ἦτο πρᾶγμα ἄψυχον, ἁπλοῦν ἄθυρμα, προελθὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κατασκευαστοῦ.

Ἡ Δίνα δὲν ἦτο ἡ Δίνα· δὲν εἶχεν ὄνομα, οὔτε ζωήν, οὔτε καρδίαν. Ἀλήθεια ἦτο ὡραία κούκλα, ἀλλὰ καὶ ἑκατὸν ἄλλαι ἦσαν ὡραῖαι ὅσον αὐτή. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, μία κυρία — μία μητέρα,— ἐμβῆκεν εἰς ἓν ἐμπορικὸν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ λαμπρὸν καὶ καταστόλιστον. Ἐδίστασε πολλὴν ὥραν νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς Δίνας καὶ μιᾶς ἄλλης κούκλας μεγαλητέρας, μὲ ροδόχρουν μεταξωτὸν φουστανάκι, μὲ ἄσπρο καπελάκι καὶ μὲ ὡραῖον μανσόν· ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἐπροτίμησε τὴν Δίναν, ἡ ὁποία δὲν ἐφοροῦσε παρὰ μόνον τὸ ὑποκαμισάκι της.

Ἡ Χριστίνα, — ἡ μικρούλα μελαγχροινή, διὰ τὴν ὁποίαν ἠγοράσθη ἡ κούκλα,— ἔβλεπε μετ' ὀλίγον μὲ χαρὰν ἀνέκφραστον τὰ μεγάλα της γαλανὰ μάτια, τὸ κόκκινον καὶ γελαστὸν στοματάκι της, τὰ καστανὰ μαλλάκια της μὲ τοὺς πυκνοὺς καὶ κανονικοὺς βοστρύχους.

Συνεκινήθη πού την ἔβλεπεν ἔτσι, σχεδὸν γυμνήν. Καὶ ἀμέσως ἔψαξε τὰ συρτάρια της καὶ τὰ πανεράκια της, ὅπου ὑπῆρχον χιλίων εἰδῶν κουρελάκια ἀπὸ φορέματα ἰδικά της : περκάλια, μουσελίνες, πικέδες, φουλάρια, ὅλα ὡραῖα ὑφάσματα, μὲ κλαδιά, μὲ γραμμές, μὲ κοκκίδες, μὲ ἀνθάκια...

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, ἡ Δίνα ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα κούκλα τοῦ κόσμου. Κατεῖχε μίαν συλλογὴν τελείαν, ἀπὸ στερεὰ ἀσπρόρρουχα, ἀπὸ ὡραῖα φουστάνια, ἀπὸ κομψὰ καπελλάκια, ἀπὸ ὅ,τι ἐχρειάζετο τελοςπάντων, ὡς νὰ ἦτο κοριτσάκι ἀληθινόν, ζωντανόν. Καὶ ὅλα καλορραμμένα, μὲ προσοχὴν καὶ μὲ τάξιν, ποῦ ἐμπρός των, τὰ πλούσια φορέματα τῶν κουκλῶν, ποῦ πωλοῦν εἰς τὰ ἐμπορικά, ἐφαίνοντο ψεύτικα.

Ἡ Χριστίνα εἶχε καὶ ἄλλες κοῦκλες· ἀλλὰ καμμίαν δὲν ἀγαποῦσεν ὅπως τὴν Δίναν. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐκλεκτή, ἡ χαϊδευμένη, ἡ ἀγαπημένη της. Αὐτὴν ἐκοίμιζε 'στὴν ἀγκαλιά της μὲ τραγούδια, εἰς αὐτὴν ὡμίλοῦσε μὲ φιλήματα, εἰς αὐτὴν ἐξωμολογεῖτο τὰ μικρά της μυστικά.

— Μαμμά, ἔλεγεν ἡ Χριστίνα· εἶμαι βεβαία ὅτι ἡ Δίνα εἶνε ζωντανή... τὰ μάτια της μοῦ χαμογελοῦν.. λάμπουν ἀπὸ εὐχαρίστησιν, ὅταν της φορῶ καινούργιο φόρεμα ἢ ὅταν τὴν φιλῶ . Καὶ ξεύρετε τὸ ἄλλο, μαμμά; Κάποτε αἰσθάνομαι τὴν καρδούλα της νὰ πάλλῃ σιγὰ ἐπάνω 'στὴ δική μου...

Εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Χριστίνας, ἡ Δίνα εἶχε γίνῃ πλάσμα ζῶν.

Β'.

Πολλὰ ὡραῖα παιδικὰ ἔτη παρῆλθον· Ἡ Χριστίνα εἶνε σχεδὸν μεγάλη. Φορεῖ μακρύτερα φορέματα, τὰ μαλλιά της σχηματίζουν βαρὺν κότσον· Καὶ ἑτοιμάζεται διὰ τὰς ἐξετάσεις της.

Διὰ τελευταίαν φορὰν, ἡ νεᾶνις ἐπῆρε τὴν Δίναν εἰς τὰς ἀγκάλας της. Κυττάζει μὲ τρυφερὰν περιέργειαν, ἀλλ' ὄχι τώρα πλέον μὲ τὴν πρώτην εὐπιστίαν, κυττάζει τὸ ροδόχρουν προσωπάκι, τὸ γελαστὸν στοματάκι, τὰ γαλανὰ μάτια, τὰ καστανὰ μαλλάκια. .

— Ἡ καϊμένη ἡ κούκλα... πόσον με διεσκέδαζεν ἄλλοτε !.. Ἀλλὰ ὅσῳ συλλογίζομαι ὅτι τὰ μάτια της μοῦ ἐφαίνοντο σὰν νὰ ἔλαμπαν ἀπὸ εὐχαρίστησιν, καὶ σὰν νὰ μου ἐχαμογελοῦσε τὸ ζωγραφημένον στόμα της, καὶ σὰν νὰ ἔπαλλε μέσα εἰς τὸ στῆθός της μία μικρὰ καρδία !.. Τί παράξενον πρᾶγμα !..

Καὶ ἤρχισε νὰ γελᾷ διὰ τὴν παιδικήν της εὐπιστίαν καὶ ἀφέλειαν.

Εἰς ἕνα μεγάλον κουτὶ ἀπὸ χαρτόνι, ὅλα τὰ ἐνδύματα τῆς κούκλας ἦσαν σκορπισμένα ἄνω-κάτω : ἐπανωφοράκια μάλλινα, φουστανάκια μεταξωτά, ἀσπρόρρουχα κεντημένα, καπελλάκια μὲ πτερὰ ἀληθινά...

Ἐπάνω εἰς αὐτά, ἡ Χριστίνα ἐξήπλωσε τὴν κούκλαν μὲ τὸ ὑποκάμισον, ὅπως τῆς την εἶχαν δώσῃ...

— Τώρα κοιμήσου, εἶπε, κλείουσα τὸ κουτί.

Καὶ ἡ Δίνα, — ἡ ὁποία δὲν ἠγαπᾶτο πλέον,—ἔγινε πάλιν πρᾶγμα ἄψυχον.

Γ'.

—Ἀλήθεια, μαμάκα;... μὰ 'πέ μου, μοῦ την χαρίζεις; ἀνέκραξε τὸ κοράσιον μὲ ὀφθαλμοὺς λάμποντας ἀπὸ ἀγαλλίασιν.

—Ναί, Κατίνα μου, ναί, ἀγάπη μου...

Καὶ τὰ παχουλὰ χεράκια, μὲ τοὺς τέσσαρας βαθεῖς λακκίσκους, ἐβυθίσθησθησαν εἰς τὸ χάρτινον κουτὶ καὶ ἐσήκωσαν μὲ χαρὰν τὴν κούκλαν, ἡ ὁποία ἀνεπαύετο ἐπὶ σωροῦ ἐνδυμάτων, παλαιοῦ συρμοῦ ...

Ἡ Δίνα ἐκοιμήθη ἐκεῖ μέσα δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη!..

Τὰ ὑάλινα μάτια της συνήντησαν τὰ ὡραῖα καστανὰ μάτια τοῦ κορασίου,σοβαρά. σκιερὰ ὑπὸ τοὺς πίπτοντας βοστρύχους τῆς κόμης. Μήπως ἦτο ἡ μικρούλα Χριστίνα;...

Ὄχι ! Ἡ Χριστίνα εἶχε γίνῃ καὶ αὐτὴ μητέρα, καὶ ἦτο κόρη της ἡ μικρούλα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔσφιγγε τώρα τὴν Δίναν ἐπάνω εἰς τὸ στῆθός της καὶ ἐφιλοῦσε τὸ ροδόχρουν προσωπάκι μὲ τὸ γαλανὰ μάτια, πάντα τὸ ἴδιον...

Καί,— θαῦμα τὸ ὁποῖον κάμνει ἡ ἀγάπη, — μόλις ἠσθάνθη τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας τοῦ κορασίου, ἡ μικρὰ καρδία τῆς Δίνας ἀνέζησε καὶ ἤρχισε νὰ πάλλῃ ὅπως ἄλλοτε...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΙΝΟΣ ΜΟΙΑΖΕΙ

Σὰν τίνος μοιάζει τὸ μωρὸ
ζητεῖ, καλὰ καὶ σώνει,
καθένας ποὺ το ἰδῇ,
γιὰ ναῦρη, καὶ πεισμόνει.

Καὶ λέει, ἐπῆρε τὰ μαλλιὰ
ἀπ' τὴ χρυσῆ μητέρα,
καὶ λέει, ἔχει μάτια γαλανὰ:
τὰ μάτια τοῦ πατέρα.

Τὸ πηγουνάκι τὸ γλυκό,
τὸ ζαχαρένιο στόμα.
δὲν δείχτει ἀκόμα, εἶνε μικρό,
εἶνε μικρὸν ἀκόμα.

Μὰ ἐγώ, ποῦ ξεύρω μιὰν αὐγὴ
'σὰν ποιὸς μᾶς πῶχει φέρει,
λέω, οἱ ἀγγέλοι τούρανοῦ
'στὴ γῆ δὲν ἔχου' ταῖρι.

[Ἀπὸ τὰ «Τραγούδια τῆς Κόρης μου».]

ΦΑΚ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐρωτοῦν τὸν Κουφιοκεφαλάκην ἂν ἔχῃ καλὴν θέσιν εἰς τὴν τάξιν του.

—Καλὴν λέει ; Εἶμαι κοντὰ 'στὴν πόρτα καὶ φεύγω πρῶτος ἅμα τελειώσῃ τὸ μάθημα !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σκληροῦ Βράχου

* * *

Εἴς τι χαρτοπωλεῖον.

Ὁ Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος :—Ἤθελα ἑκατὸ μπιλλιέτα μὲ τὸ ψευδώνυμόν μου.

Ὁ Ὑπάλληλος :—Μάλισα· θὰ σᾶς τα παραδώσω αὔριον.

Ὁ Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος :—Περίεργον ! Ἔτοιμα δὲν ἔχετε ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης

* * *

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως», σκέψις τοῦ *Ἀγγουρολογιωτάτου*, ἅμα εἶδε τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων :

— Νὰ ἕνα πρᾶγμα, ποῦ ἐν ᾧ περιέχει ἄχρηστα, εἶνε ἐντούτοις χρησιμώτατον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεαγένους

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΚΑΙ πάλιν ἀπὸ ὀλίγα λόγια εἰς τὸν καθένα, διότι ἡ γραμματοπλημμύρα ἐξακολουθεῖ καὶ δὲν ἔχω τόπον δι' ἐκτενεῖς ἀπαντήσεις.

Ἐν πρώτοις θἀναγράψω τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἠυχήθησαν τὸ νέον Ἔτος μὲ ὡραίας κάρτας, μὲ γλυκεῖς στίχους καὶ μὲ τρυφερὰς ἐκφράσεις. Εἶνε συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον φύλλον : *Ἀκτινοβολοῦσα Σελήνη, Βίγλα, Δίσκος τοῦ Ἡλίου, Ἰουλία Μπάλδου, Γηραιὸς Νεῖλος, Παρήγορος Ἄγγελος, Ἀλκίππη Καστρισίου, Ποιμενὶς τοῦ Παναγαϊκοῦ, Ἰσαβέλλα Λεονάρδου, Ἰωάννης Γ Μαραγιάννης* (ὁ ὁποῖος ἔκαμεν Ἐπιστολικὰ Δελτάρια μὲ τὴν φωτογραφίαν του, ὡραιότατα) *Χρυσανθεμὶς* (ἡ ὁποία μοῦ ἔστειλε μίαν θαυμασίαν ἀληθῶς κάρταν ἀπὸ φυσικὰ ἄνθη πατημένα· μεγάλη καλαισθησία !) *Ἐξόριστος Ναπολέων, Μελαγχροινὴ Ἑλληνὶς* (τὴν ὁποίαν εὐχαριστεῖ καὶ ὁ κ. Ξενόπουλος) *Γαλλικὴ Ναυαρχίς, Μολὼν Λαβέ, Ἑρμῆς, Ἡ Παπαδήμας, Ἀνδρεία Σουλιῶτις, Κρόταλος, Δούκισσα τῶν Σαλώνων, Χρυσάφω Ἡ. Λαλαούνη, Βασίλειος Λαλαούνης, Ἀνδρέας Κοκκώνης,* οἱ φίλοι μου οἱ ὁποῖοι εἶχαν πέρυσι μαζὶ τὸ ψευδώνυμον «Δικηγόροι τῆς Νεολαίας», *Λευκὴ τῆς Καστέλλης, Δημ. Ν. Νικολαΐδης, Πικραμένη Καρδούλα, Αὔρα τοῦ Πηλίου, Κατσαρομάλλω, Ξενιτευμένη Σιγωπίς, Ἰωνᾶς Γ. Ἰωνᾶς* (ὁ ὁποῖος εὐχεται ἐμμέτρως : «Κατὰ τὸ ἔτος χίλια ἐννιακόσια δύο,— συνδρομητὰς γεμίζει τὸ Γραφεῖο·) *Ἑλμίνα Ἡλιάδου, Δανάη Ἡλιάδου, Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως, Δέσποινα Κουφοβδάκη, Ἀνδρέας Σκέφερης, Χρυσόψυρο.* Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους ἀπὸ καρδίας. Καὶ τοῦ χρόνου !

Ὁ *Ἀετὸς τοῦ Ὀλύμπου* [ΕΕΕ] μοῦ ἔστειλεν ἑπτὰ δραχμὰς καὶ ἐνέγραψα τὴν φίλην μου ἐκείνην, ἡ ὁποία ἔνεκα ἀτυχήματος τοῦ πατρός της, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰνανεώσῃ τὴν συνδρομήν της. Εὖγε εἰς τὸν *Ἀετὸν τοῦ Ὀλύμπου*, εὖγε του Πόσον πρέπει νὰ ὑπερηφανεύωμαι ποῦ ἔχω τέτοια καλὰ παιδιά.

Φανταισθῆτε καὶ τὴν χαράν μου νὰ λάβω γράμμα ἀπὸ τὴν ἀγαπητήν μας *Καρδερίναν*, ὕστερ' ἀπὸ δύο χρόνων σιωπήν! Λοιπὸν σᾶς ἀναγγέλω, ὅτι, ἂν καὶ τώρα εἶνε δεκαοκταέτις, θὰ τὴν ἔχωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸν κύκλον μας, διότι δὲν ἐνοεῖ νὰ με ἀφῇ.

Ἔλαβα καὶ τὰς δύο ἐπιστολάς σου, *Κρητικὸν Κάσταναν*, καὶ πᾶν ὅ,τι μου ἔστειλες. Σ' εὐχαριστῶ δι' ὅλα. Ὄχι, καλλίτερα νὰ μὴν ἀλλάξῃς ψευδώνυμον.

Κ' ἐγώ, *Ἐρυθρὰ Καμέλια*, σοῦ λέγω «καλὴν ἐντάμωσιν» καὶ ὄχι «χαῖρε» Σὲ περιμένω, καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου δὲν το δίδω εἰς κανένα. Ἡσύχασε.

Βλέπω ὅτι τὸ ξεσπάθωμά σου προοδεύει. *Κουασιμόδε.* Ἔ, πῶς σου ἐφάνη τὸ πρῶτον φυλλάδιον, ποῦ το ἐπερίμενες μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν; Φαντάζομαι ...

Λευκὲ Διάβολε, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον.Μὰ ὑπόρχουν καὶ λευκοὶ διάβολοι; θὰ εἶνε σὰν τὲς ἄσπρες μυῖγες, ποῦ λέγουν.

Διαψευσθεῖσα Ἐλπίς, πολὺ γρήγορα θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Εὐσήμων τοῦ 1901. Ἐφύλαξα τὰς σημειώσεις σου διὰ νὰ μου χρησιμεύσουν εἰς τὴν διολογὴν καὶ θθαύμασα τὴν ὑπομονήν, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὰς εὐφυεῖς μεθόδους που μετεχειρίσθη: διὰ νὰ ἐξαγάγῃς, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν.τὰποτελέσματα.

Ἀριστοκρᾶτις Ρουμανίς, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Τὰ κοινὰ ψευδώνυμα κατήργησα, διότι ἐγίνετο μεγάλη κατάχρησις καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἑκατανταοῦσε κάθε συνδρομητὴς νὰ ἔχῃ δέκα ψευδώνυμα. Ὑπάρχουν τόσαι ἄλλαι ὡραῖαι ποικιλίαι, ὥστε εἰμπορεῖ νὰ λείψῃ αὐτή, ποῦ μου ἔδιδε τόσον κόπον.

Σ' εὐχαριστῶ, *Αἰθήρ*, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ δραμάτος σου, σ' εὐχαριστεῖ καὶ ὁ κ Φαίδων ποῦ τον ἐθυμήθης. Τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὰς μεγάλας αὐτὰς προόδους καὶ τὰς εὐχάς μου διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον προοιωνίζεται λαμπρόν.

Στήριγμα Πατρός, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον ἐκλέγω—καὶ τί εὐγενές που εἶνε !—πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Σὲ συγχαίρω ποῦ εὗρες τὸ φρέγκο τῆς πήγας. Τῆς ἰδικῆς μας, ἔπεσεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν κ. Παπαδόπουλον εὑρέθη δηλαδὴ μεταξὺ τοῦ ἰδικοῦ μου κομματιοῦ καὶ τοῦ ἰδικοῦ του. Μάθε το ἀφ' οὗ ἐρωτᾷς καὶ εἰπέ μου πῶς το ἐξηγεῖς ; Δὲν σημαίνει ὅτι θὰ διπλασιασθοῦν φέτος οἱ συνδρομηταί μου ; . .

Πολὺ με συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου, *Ἀταβύριον Ρόδον*. Πραγματικῶς, ἔχεις δίκαιον νὰ λυπῆσαι ποῦ δὲν ἔχεις οὔτε ἀδελφὸν οὔτε ἀδελφήν . . . Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι οἱ καλοί σου φίλοι ἀντικαθιστοῦν τὰ ἀδέλφια καὶ σε παρηγοροῦν. Πόσον χαίρω ποὺ συνεδέθης μαζὶ των ἐξ αἰτίας μου ! . .

Εἰς ἕνα τόπον,*Παναγιώτη Ἀποστολόπουλε*, ὅταν ὑπάρχῃ ἕνας φιλόμουσος ὅπως σύ, γίνονται καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς προτροπῆς. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἐνέργεια ! καὶ νὰ ἰδῇς ὕστερα πόσον θὰ σ' εὐγνωμονοῦν.

Βοσκοπούλα τοῦ Μικροῦ Αἵμου, ἰδιαιτέρως σοῦ ἐκλέγω ψευδώνυμον, διότι σὺ δὲν εἶσαι «νέα φίλη» ἀφ' οὗ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη εἶσαι συνδρομήτρια καὶ μὲ ἀγκπᾶς τόσον. Μὰ διατί ἄργησες ἔτσι ἀφανῆς ;. . . Φίλησέ μου τἀδελφάκια καὶ γράψε μου συχνά.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου. *Βασίλειε Μ. Σακελλαρίου*. Εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντῶ ὅτι τὸ προνόμιον τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόμων διαρκεῖ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου ὥστε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς τὴν παραγγελίαν σου. Ἀργότερα οἱ τόμοι τιμῶνται τὸ ἴδιον ἐπ' ὀλους.

Ἀστὴρ τοῦ Φαλήρου, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Μὴν ἀπελπιζεσαι, θὰ σοῦ παρουσιασθῇ κάποτε περίστασις νὰ ξεσπαθώσῃς.

Καὶ ἐγώ, *Σκιὰ Δρυὸς* [ΕΕ] σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃς ὅτι σε ἀγαπῶ ὅσον καὶ τὰς ἄλλας μου φίλας. Ἀλήθεια ἄργησες ὀλίγον νὰ μου γράψῃς, ἀλλ' ὕστερ' ἀπὸ τόσα μαθήματα, εἶσαι δικαιολογημένη.

Πραγματικῶς, *Μελαγχροινὴ Ἑλληνίς*, πάρα πολλὰ δυςτυχήματα καὶ εἰς πολὺ ὀλίγον καιρόν. Ἀλλ' εἴθε αὐτὰ νὰ εἶνε τὰ τελευταῖα, καὶ ἡ ζωή σου εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εἶνε εὐτυχὴς καὶ ἀκύμαντος.

Φίλε *Ἀνδρέα Α. Τσιλίρα*, κατὰ λάθος σοῦ ἐνέκρινα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὸ ψευδώνυμον *Ἐλπιδοφόρος*, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον φίλον μου Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μου στείλῃς νέα ψευδώνυμα πρὸς ἐκλογήν.

Κίτρινο Ντόμινο, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ.

Σμυρνιωτάκι, [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν. Μ' εὐχαρίστησεν ἰδιαιτέρως ποῦ ἦτο τόσον καθαρογραμμένη καὶ μὲ μεγάλα γράμματα. Τί καλὰ ἂν ἔγραφαν ὅλοι ἔτσι !

Ἐρημῖτις, ἐξ ὅσων προτείνεις σοῦ ἐκλέγω τὸ πρῶτον, ὑποθέτουσα ὅτι αὐτὸ προτιμᾷς.

Βοεροπούλα (Ζ. Κ.) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐγκρίνω

Ἰσμήνη, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ.Τὰ παράπονά σου ἄδικα, διότι πάντοτε ὁσάκις μοῦ ἔγραψες, σοῦ ἀπήντησα Ἀλλάζουσα ψευδώνυμον, δὲν ἔχεις πλέον δικαίωμα νὰ κάμῃς χρῆσιν τοῦ παλαιοῦ, παρ' μόνον ἐν ἀνάγκῃ. Παραδείγματος χάριν εἰς τὰς πληροφορίας, ἂν πρόκηται νὰπαντήσῃς εἰς ἐρώτησιν ποὺ σου ἔγινε μὲ τὸ παλαιὸν ψευδώνυμον, κ τ.λ. Κάθε συνδρομητὴς ἓν μόνον ψευδώνυμον δικαιοῦται νὰ μεταχειρίζεται.

Τὸ ξεσπάθωμα προοδεύει, προοδεύει. Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας ὅλους ὅσοι ἐξεσπάθωσαν ἕως τώρα. Δέν τους ἀναφέρω ὅμως, διότι εἶνε πολλοί· ἔπειτα μεθύριον, εἰ τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ, θὰ δημοσιευθοῦν ὅλα τὰ ὀνόματα. Καὶ οἱ ἄλλοι.. ἐμπρός ! Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὴν 31 Ἰανουαρίου λήγει ἡ προθεσμία τοῦ Ξεσπαθώματος καὶ τοῦ Λαχείου τῶν Δώρων μαζί.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Κλάδον Μυρσίνης* (Ν. Π. Δ. αὐτὸ ἐξέλεξα γράφε μου ὅπως ξεύρεις, καὶ μή σε μέλῃ·) *Αὐτόνομον* (Θ. Α. ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δὲν ἐπιτρέπεται· εἰμπορεῖς ὅμως νὰ μου στείλῃς 1 φρ. εἰς γραμματόσημα διὰ νὰ λάβῃς τὸν ἀπαιτούμενον χάρτην τῶν Λύσεων.) *Πρῶτον Πυροπλητὴν* (Δ. Π.) *Πειραϊκὴν Νύκτα* (Κ. Φ. αὐτὸ ἦτο τὸ ὡραιότερον·ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδοομήρια.) *Ἀργυροειδῆ Ὀμίχλην* (Σ. Μ.) *Κυανοῦν Σπήλαιον* (Ζ. Σ.) *Βοσκὸν τῶν Ἄλπεων*(αὐτὸ διὰ τὸν ἀδελφόν τοῦ *Κυανοῦ Σπηλαίου*) καὶ *Ἑσπερίαν Αὔραν* (Μ. Κ. ποῦ ἐνεγράφη καὶ ἰδιαιτέρως, μολονότι ὁ ἀδελφός της εἶνε συνδρομητής μου.)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίαι: ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* πληροφορεῖ τὸ *Κόκκινο Καπελάκι* ὅτι δέχεται τὴν ὑπ αὐτοῦ προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του.— ὁ *Μαλιακὸς Κόλπος* ἐρωτᾷ τὴν *Μελιχρὰν Ἀκτῖνα* ἂν ἤρχισε μανδολῖνον, καθὼς ἔλεγεν. — ἡ *Ἀραχνίτσα Τραπεζουντίου* ἀσπάζεται τὴν *Μαρίδαν* τοῦ *Εὐρίπου*, τὴν ὁποίαν γνωρίζει πολύ καλά. — ἡ *Ἀριστοκρᾶτις Ρουμανὶς* εὐχαριστεῖ τὴν *Ἐσμεράλδαν* διὰ τὰ ὡραῖα δελτάρια καὶ ζητεῖ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφίαν· — τὸ *Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου* ἀσπάζεται τὴν *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου*, καὶ μὲ ὑγείαν τὸ νέον ἔτος. — ἡ *Ἀνέλπιστος Χαρὰ* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἐσμεράλδαν*. —τὸ *Ἐαρινὸν Ἄρωμα* ἀσπάζεται τὴν *Ἑλληνικὴν Ψυχὴν* καὶ τὸν *Γέρω—Κροῦγερ*, τὸν ὁποῖον γνωρίζει πολὺ καλά· — ἡ *Ἀμυνδρὰ Λάμψις* πληροφορεῖ τὸ *Κρητικὸ Κάσταναν* ὅτι εἰμποροῦν νὰ γνωρισθοῦν δι' ἀνταλλαγῆς εἰκονογραφημένων δελταρίων. — ἡ *Ἐρεσιακὴ Μαργαρίτα* ἐρωτᾷ τί γίνεται ἡ *Χιακὴ Μαργαρίτα* καὶ δὲν της ἔγραψε τόσον καιρόν;— ἡ *Μελαγχροινὴ Ἑλληνὶς* ἀσπάζεται τὴν *Ἀνδαλουσίαν*, *Ἀργαίαν Σπάρτην* καὶ *Μόνωσιν*, τὴν ὁποίαν εὐχαριστεῖ διὰ τὰς ἐνθυμήσεις της. — τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* χαιρετᾷ τὸ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* καὶ τὸ εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὰς εὐχάς του. ἀντευχομενον ὅ,τι ἐπιθυμεῖ. — ἡ *Ἐρημῖτις* ἀσπάζεται τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ *Ἀρσακείου Πατρῶν*. — Μερικαὶ παρελείφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν : — ἡ *Χρυσόπτερος Ἀλκυὼν* μὲ τὸ *Παραδείσιον Πτηνόν*, *Μελαγχροινὴν τῆς Ἄνδρου*, *Θάλασσαν τῆς Ἄνδρου*. *Ἀγριολούλουδον τῆς Ἄνδρου* καὶ *Μικρὰν Ἀμαζόνα* — ἡ *Ροδόχρους Βιολέττα* μὲ τὴν *Παπαρούναν τοῦ Ἄργοῦ* (τὴν ὁποίαν ἀσπάζεται γλυκά) *Κῦμα τοῦ Δουνάβεως*, *Ἑλληνικὴν Ψυχὴν* καὶ *Ἀνεμοζάλην* (ἂν θελῃ μὲ τὸνομά της·) ἡ *Λευκὴ Ἀκακία* μὲ τὴν *Πράσινην Ἐξοχήν*, *Βασίλεα τῶν Ναυτῶν* καὶ *Κρόταλον*· — ὁ *Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας* μὲ τὴν *Κόρην τῆς Ἀχαΐας*, *Τραγιάσκαν* καὶ *Ναρβαζάνην* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Δρόσος τῆς Ἐρήμου* μὲ τὸ *Κρητικὸν Κάσταναν*, *Τσιγγαρέλλαν* καὶ *Μικρούλαν Πατριτιάν* —ἡ *Αὔρα τῆς Κερκύρας* μὲ τὴν *Τυφλομυῖταν*, *Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς* καὶ *Ναυτοπούλαν τῆς Κρανάης* (μὲ τὰ ὀνόματά των) - ἡ *Κωπηλᾶτις Κύθνου* μὲ τὸν *Σκληρὸν Βράχον*, *Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως* καὶ *Φτερωτὴν Βαρκούλαν*—ἡ *Ἑλληνικὴ Ναυαρχίς* μὲ τὸν *Αἰθέρα*, *Πικραμένην Καρδούλαν* καὶ *Ὠρίωνα*—ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὴν *Ρουμανικὴν Σημαίαν*, *Τραγιάσκαν* καὶ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* (μὲ τὰ ὀνό-

ματά των ἂν θέλουν·)—ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὴν *Νεράϊδαν* τῶν *Σπετσῶν*, *Χιωτοπούλαν* καὶ *Ἄνθος τοῦ Ζαππείου*—ὁ *Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος* μὲ τὴν *Ἀβραν τῆς Κερκύρας*, *Σιωπηλὴν Νύκτα* καὶ *Ἀνοιξιάτικην Βραδυάν*. — ὁ *Πανταχοῦ Παρὼν* μὲ τὴν *Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Κρητικὸν Κάσταυρον* (μὲ τὰ ὀνόματά των·)—τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* μὲ τὴν *Φιλόμουσον Νεάνιδα*, *Ναυτόπαιδα* καὶ *Ζιζάνιον τοῦ Σχολείου*· — ὁ *Νυκτοκόραξ* μὲ τὴν *Φθινοπωρινὴν Νύκτα*, *Ἀλλοπρόσαλλον* καὶ *Ἀηδόνα τῆς Ἀνοίξεως*· — ἡ *Ἀμβρακιῶτις Ἀβρα* μὲ τὸν *Παμπόνηρον Κατεργάρην*, *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* καὶ *Τσούχτραν*· — ἡ *Μέλλουσα Καλόγρια* μὲ τὸ *Μαραμένον Φύλλον* (διὰ νὰ γνωρισθοῦν) *Κορινθιακὸν Κῦμα* καὶ *Τραγιάσκαν*· — ὁ *Ἀλωλὸς Διάβολος* μὲ τὴν *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν*, *Ζουλέϊκαν* καὶ *Ζοφερὸν Νέφος*· — ἡ *Τσούχτρα* μὲ τὸν *Ὑπερήφανον Λέοντα* καὶ *Ὑπερήφανην Ἑλληνίδα*· — ἡ *Τσιγγαρέλλα* μὲ τὴν *Τραγιάσκαν*. *Ἄϊ-Λάϊρ τῶν Πατησίων* καὶ *Κεντρί*· — τὸ *Κρητικὸν Κάσταυρον* μὲ τὴν *Κυκλαμιάν*. *Εὔδοσιμον Ἄνθος* καὶ *Ἰτέαν* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·)— ἡ *Ἀμαρυλλὶς* μὲ τὸν *Δελαμὸλ* (τοῦ ὁποίου ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα·) —ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* μὲ τὸν *Ἄγγελον Αὐγερινόν*, *Κόρην τῶν Ἄλπεων* καὶ *Κόκκινην Ἐξοχήν*· — ὁ *Μικρὸς Ἀνδριος* μὲ τὸν *Σκληρὸν Βράχον*, *Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου* καὶ *Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς*· — ἡ *Κόρη τοῦ Δουνάβεως* μὲ τὸ *Κῦμα τοῦ Δουνάβεως* καὶ *Ἀβραν τῆς Κερκύρας*· — ἡ *Γαλλικὴ Ναυαρχὶς* μὲ τὸ *Κορινθιακὸν Κῦμα*, *Ὑπερήφανον Ἑλληνίδα* καὶ *Ἑλληνικὴν Ψυχήν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Δρόσον τῆς Ἐρήμου* (εὐχαριστῶ σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τῆς νέας μας φίλης.) *Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην* (μπᾶ! ἴσα-ἴσα ἡ κάρτα σου ἦτο πολὺ ὡραία· ἔπειτα, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐνθύμησις) *Μιχαὴλ Συριώτην*, *Πικραμένην Καρδούλαν* (διὰ τὸ πρόβλημα ὑπ' ἀρ. 430 ἔχεις λάθος· πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ὁ εἷς ἦτο ἑνὸς *μηνὸς* καὶ ὁ ἄλλος ἑνὸς ἔτους· ἄρα τότε ὁ πρῶτος εἶχε τὸ δωδέκατον τῆς ἡλικίας τοῦ δευτέρου·) *Μαλλακὸν Κόλπον*, *Κωνστ. Δ. Παρικάκην* (ἔστειλα·) *Κύκνειον Ἄσμα* (ὄχι, εἰς τὰ Μωσαϊκὰ τὸ γράμμα θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν λέξιν ὅπως εἶνε γραμμένη καὶ ὄχι εἰς ἄλλην αὐτῆς πτῶσιν.) *Τρεμοσβῦνον Ἀστέρι* (ἔλαβα·) *Κωνσταντῖνον* καὶ *Ἀλέξανδρον Μυρωδιᾶν* (βέβαια, ὅταν ψηλώσετε θὰ γράφετε καὶ *ὑψηλότερα πράγματα*· ἀλλὰ καὶ ἔτσι, ἡ ἐπιστολή σας μοῦ ἤρεσε πολύ·) *Ἀραχνίσαν Τραπεζουντίου* (ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς ἔχει ψευδώνυμον· διατί τὸνομά σου τὸ γράφεις μὲ η; μὲ ἰῶτα θέλει·) *Ζουλέϊκαν*, *Ἑλένην Κ. Πράτσικα* (περιττὰ ὅλα· διότι εἶσαι ἐμπρόθεσμος· ἡ προθεσμία παρετάθη μέχρι τέλους τοῦ μηνός.) *Κωνσ. Θ. Τσαγκαράδαν* (πολύ, μὰ πολὺ μοῦ ἄρεσεν ἡ ἐπιστολή σου· νὰ μοῦ γράφῃς·) *Εὐστράτιον Π. Σάκκην* (ἔχει καλῶς· εὐχαριστῶ.) *Ὀρέστην Λ. Καμπουρίδην* (ἔστειλα·) *Κόρην τοῦ Δουνάβεως*, *Ἀθῶαν Καρδίαν*, (ἐμπρὸς λοιπόν, ζήτω!) *Ἰωάνναν. Χρ. Ρηγοπούλου* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Κερκυραϊκὴν Νύκτα* (τί ἔγινες; μόνον εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς σου θὰ μου γράψῃς;) *Εὐάγγελον Γ. Χατζηπαναγιώτου*, *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* (ἐννοεῖται ὅτι θὰ λάβουν μέρος καὶ εἰς τὸ Λαχεῖον·) *Ξανθομαλλοῦσαν* (ΕΕ) διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολὴν· ἐλπίζω ὅτι θὰ διατηρήσῃς «τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης»·) *Ἐλπιδοφόρον* (τὸ λάθος ἐδιορθώθη·) *Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου*, *Θαλασσινὸν Ζωγράφον*, *Κόντε Ραπανάκην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) *Ἀνέλπιστον Χαρὰν* (εὖγε! δημοσιεύω τὴν πρότασίν σου, ἀλλὰ σὺ πρώτη ὀφείλεις νὰ γράψῃς ἐπιστολὴν· διὰ νὰ ζητήσῃς ἀλληλογραφίαν, ὑποτίθεται ὅτι σὺ κάτι ἔχεις νὰ πῇς καὶ ὁ ἄλλος θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ·) *Ὑψιπέτην Ἀετόν*, *Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς* (ἔστειλα.) *Χρυσανθεμίδα* (μὲ τὰς ἐνεργείας σου, ἀποδεικνύεσαι μία τῶν θερμοτέρων καὶ πολυτιμοτέρων φίλων μου· δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω.) *Ἐλάτην τῆς Εὐρυτανίας* (χαίρω ποῦ εἶσαι καλλίτερα, καὶ εὔχομαι τελείαν ἀνάρρωσιν.) *Σκληρὸν Βράχον* (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) *Ἐαρινὸν Ἄρωμα* (ἄν εἶμαι θυμωμένη μαζί σου; καὶ διατί; . ὡραῖον τὸ Π. Πνεῦμα.) *Μικρὰν Ἀνθοδέσμην*, *Μικρούλαν Πατρινιάν* (βεβαίως θὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸ Λαχεῖον· λοιπόν, ἡ Βοεροπούλα ;..) *Ἀμυδρὰν Λάμψιν* (κ' ἐγὼ ἔχω μεγάλας ἐλπίδας εἰς τὴν εὐγλωττίαν σου.) *Μολὼν Λαβέ* (δὲν εἶδες τίποτε νὰ προαναγγείλω τοῦ Ἀναγιὰ διὰ τὸ ἔτος 1902, διότι ὁ κύριος αὐτὸς εἶνε ἀκόμη ὑπόδικος καὶ συγγόδικος· νὰ ἰδοῦμεν τί θὰ φάσῃ ἡ...Δωδεκάτη Κυριακή.) *Κωπηλάτιδα Κύθνου* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Δρῦν τοῦ Παρνασσοῦ*, *Κυκλαδίτην* (βραβεῖον ἔστειλα· φίλησέ μου τὰ δέλφια.) *Ἀνδρέαν Τσιριγώτην* (φίλησέ μου καὶ τὴν φιλόμουσον ἀδελφούλαν σου·) *Καραμπαμπᾶν* βεβκιότατα θά σου ἀπαντήσω, καὶ θά σου εὐχηθῶ κ' ἐγὼ κάθε εὐτυχία καὶ πρόοδον·) *Ἐφεσιακὴν Μαργαρίταν*, *Ἐφεσίαν Κόρην* (κ' ἐγὼ δὲν σας λησμονῶ ποτέ· ἔστειλα ὅ,τι ἐζητήσατε) *Ἰωάννην Δ. Φιλιππόπουλον* (ναί, ἐγκαίρως) *Νευρόσπαστον* (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) *Κουί — κουί — Κουένον*, *Χρῆστον Οἰκονόμου*, *Κορινθιακὸν Κῦμα* (ἔχει καλῶς.) *Θαλασσινὸ Λουλούδι* (ὄς εἶνε, ἀλλὰ νὰ μὴ κάμῃς πάλιν ἕνα χρόνο! βεβαίως, εἰμπορεῖς νὰ μεταχειρισθῇς Μ. Μυστικὰ τοῦ 1899· αὐτὰ δὲν παληόνουν.) *Δαφνοστεφῆ Ναύαρχον* ἀναμένω τὴν φωτογραφίαν σου τὸ Δ' Βραβεῖον ἐδόθη εἰς τὸν *Αὐγερινὸν* διὰ τὴν χάριν τῆς ἐπιστολῆς του καὶ διὰ τὴν εὐφυΐαν, καὶ ἂς μὴν ἦτο ἡ γνώμη του ἡ ἀληθεστέρα.) *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* (μὲ τὰ συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ παπποῦ.) *Μόνωσιν*, *Φιλαγγλον Ἑλληνα* (δὲν πιστεύω νὰ ξαναρχίσῃς τόσον·) *Ὑψιπέτην Ἀετόν* (ἔστειλα· διατί γράφεις τόσον βιαστικά; τὰς τελευταίας γραμμὰς τῆς ἐπιστολῆς σου δὲν κατόρθωσα νὰ τὰς ἀναγνώσω.) *Ἀμβρακιώτιδα Ἀβραν* (ἀνταποδίδομαι τὴν *Φλόγα Θριάμβου*· αὐτὰ ποῦ λέγεις, θὰ γίνῃ εἰς τὴν Εἰκοσιπενταετηρίδα μου, δηλαδὴ τοῦ χρόνου·) *Λευκὸν Κρῖνον* (διὰ τὸ βραβεῖον πρέπει νὰ ἐκλέξῃς τόμον ἐκ τῶν τῆς ὀρχκμῆς, διότι ὁ 8ος ποῦ παραγγέλλεις εἶνε τῶν 2,50· ὁ Ὀδηγὸς τὰ λέγει ὅλα αὐτά.) *Συριανὸ Λουκούμι* (δὲν ἐλησμόνησα νὰ σοῦ στείλω, ἀλλὰ θ ἐχάθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· ἐξανάστειλα.) *Κλεονίκην Δ. Δημητριάδου*, *Ὑπερήφανον Λέοντα*, *Ἀβραν τοῦ Πηλίου* (εὐχαρίστως· ἀλλά πρέπει νά μου γράψῃ ἰδία, συμφώνως μὲ τὸν Ὀδηγόν· τὴν κρίσιν μου περὶ τοῦ Διηγήματός σου θὰ ἴδῃς εἰς τ' ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ.) *Ζωὴν Φιλίου*, *Ζιζάνιον Σχολείου*, *Μαύρην Προσωπιδοφόρον* (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θά σου ὑπερήρεσε τὸ πρῶτον φυλλάδιον.) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου· τὴν πληροφορίαν σου δὲν δημοσιεύω, διότι κατηγήθησαν τὰ κοινὰ ψευδώνυμα·) *Ἄσμα Νηηΐδος* (ὡς βλέπεις, ἡ ἀλληλογραφία μας φέτος εἶνε ἀκόμη ζωηροτέρα, διότι πολλοὶ νέοι προσετέθησαν· διὰ τὸν λόγον ποῦ εἶπα παραπάνω, δὲν δημοσιεύω τὴν πληροφορίαν σου.) *Κυκλαμιὰν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· διὰ τὴν βραδύτητα δὲν πειράζει, διότι γνωρίζω τὴν προθυμίαν σου καὶ τὴν ἀγάπην σου· ἔπειτα τί βραδύτης εἶνε αὐτή, ἀφ' οὗ ἀνενέωσες πρὸ τοῦ νέου ἔους;) *Π. Ι. Καραβᾶν* (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου.) *Ἑλληνικὴν Ψυχὴν*, (αὐτὸ δὲν πειράζει· μή το ἀλλάξῃς ποῦ εἶνε τόσον ὡραῖον!) *Νεαρὰν Ὑπαρξιν*, *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι*, *Φρόνιμον*, *Βίγλαν* (ΕΕ) εὖγε, πολὺ εὔμορφα τὰ ποιηματάκια· διὰ τὸ βιβλίον ποῦ μ' ἐρωτᾷς, δὲν ἠξεύρω.) *Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα* κ.λ. κ.).

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *14 Ἰανουαρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Μαρτίου.

Ὁ γράφων τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰχναφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

14 Λεξίγριφος.

Πρόθεσις μὲ ἀπόστροφον.
Εἰς τοὺς ναοὺς ἀκοῦς τὸ δεύτερόν μου.
Ἀντωνυμία τὸ τρίτον μου.
Φωτίζει ὡς λαμπὰς τὸ τέταρτόν μου.
Τὸ σύνολόν μου εἶνε στρατηγός
Ἕλλην, ἀρχαῖος καὶ γνωστός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀλκήστιδος

15. Συλλαβόγριφος.

Ἂν, τρεῖς φθόγγους μουσικῆς
Λάβῃς καὶ στενῶς συνδέσῃς,
Λίμνης εὐρωπαϊκῆς
Τόνομα θἀποτελέσῃ:.

Ἐστάλη ὑπὸ Δήμητρας Ν. Φαρμακίδου

16. Μεταγραμματισμός.

Ὅπως εἶμαι, εἰς τὰς χώρας
τοῦ Βορρᾶ νὰ με ζητήσῃς.
Ἂν ἓν γράμμα μοῦ ἀλλάξῃς,
φῶς νὰ εὕρῃς μὴν ἐλπίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄνθους τοῦ Μαΐου

17. Αἴνιγμα.

Ἐν μέρος τοῦ ποδός, ἀρσενικῶς,
Καὶ πόλις 'στὴν Ἀσίαν, θηλυκῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀγγ. Κ. Παπαδήμα.

18. Πυραμίς.

★ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ἄνθος.
★ + ★ = Ἄνθος.
★★ + ★★ = Πτηνόν.
★★★ + ★★★ = Συγγραφεὺς ἀττικός.
★★★★ + ★★★★ = Ἀρχιπέλαγος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πενθούσης Καρδίας

19. Μωσαϊκόν.

Ὁ Κάτων καὶ ὁ Νέρων
Ὁ Νέστωρ καὶ ὁ Ἥρων
Ἡ Ἥβη καὶ ὁ Ἅδης
Μαζὶ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης,
Ὅλοι αὐτοὶ δανείζουν εἰς σὲ ἀπὸ ἕνα γράμμα
Καὶ στρατηγὸν ἀρχαῖον μᾶς γράφεις ἐν τῷ ἅμα.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Λούμαγρο Πυντίκι

20. Σύνθεσις Λέξεων.

Αἱ κάτωθι συλλαβαὶ συνενούμεναι καταλλήλως, σχηματίζουν ἀρχαῖον γνωμικὸν ἐκ τεσσάρων λέξεων.

των, με, αν, των, μα, πος, τρον, χρη, παν, θρω.

Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Π. Ραζικόσικα

21. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ μὲν ὀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ὄνομα μυθολογικόν, τὰ δὲ δεύτερα ὅρος διάσημον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας:

1, Πόλις τῆς Τουρκίας. 2, Μέρος τῆς οἰκίας. 4, Ἄνθος. 5, Μέρος τοῦ λύχνου. 6, Τόπος χλοερός. 7, Θεῖον ἐμβλημα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μονώσεως

22. Φωνηεντόλιπον.

νς-ρ-κ-νς-κ

Ἐστάλη ὑπὸ Χαρ. Χαραλάμπη

23. Γρῖφος

οἶν' εἷς τις
ἄτρὲ ὧλ ἕλα, δός...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόλπου τῆς Ἀτταλείας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχαρίστως ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πάσης πόλεως. Ἀπάντησις ἄμεσος. Constantin N. Constantinidès, Alexandrie (Egypte) (B—4)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πάσης πόλεως. Ἀπάντησις ἀσφαλής.—Georges J. Lyritis, Alexandrie (Egypte) (B—5)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Κατοστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 B, παρὰ τὰ Καυτεῖα

Περίοδος Β' —Τόμ. 9ον Ἐν Ἀθήναις, 26 Ἰανουαρίου 1902 Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 4

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ.

Ὁ Φασουλάκης Δὸν-Κιχώτης καὶ ὁ φίλος του Σάντσος ἐπεριπάτησαν καβάλα ὅλη τὴν ἡμέρα, καὶ τὸ βράδυ, κατακουρασμένοι, ἐφθασαν ἀπέξω ἀπὸ ἕνα σπίτι

— Τί λαμπρὸς πύργος! ἐφώναξεν ὁ Φασουλάκης Δὸν Κιχώτης.

— Ὄχι νὰ μὴν εἶνε πύργος! ἀπεκρίθη ὁ Σάντσος. Μὰ 'στὸ θεό σου, πῶς σου φάνηκε ὅτι εἶνε πύργος; Δὲν βλέπεις ποῦ εἶνε ξενοδοχεῖο; Καὶ νὰ σου 'πῶ, τόσω τὸ καλλίτερο. γιατὶ θὰ μπορέσουμε νὰ φᾶμε ἐδῶ καὶ νὰ κοιμηθοῦμε.

— Εἶνε πύργος, σοῦ λέγω.

— Εἶνε ξενοδοχεῖο, σοῦ λέγω.

Καὶ πραγματικῶς ἦτο ξενοδοχεῖον. Ἀλλὰ ὁ Φασουλάκης Δὸν-Κιχώτης ἔχει τόσω παραγεμισμένο τὸ μυαλό του με τὰ βιβλία ποῦ ἐδιάβασε, ὥστε παντοῦ φαντάζεται ὅτι βλέπει πύργους, ἱππότας, πυργοδεσπότας καὶ πυργοδεσποίνας.

Εἰς τὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου στέκονται δύο ὑπηρέτριες.

— Ὡραῖες μου κυρίες! λέγει ὁ Φασουλάκης· ἐπιτρέψατε εἰς τὸν ἀνδρεῖον Δὸν-Κιχώτην νὰ σας προσφέρῃ τὰ ταπεινά του σεβάσματα

Καὶ σκύβει σὰν νὰ ἔβλεπε Βασίλισσες!

Ἡ ὑπηρέτριες, ἀσυνείθιστες νὰ τας χαιρετοῦν ἔτσι, σαστίζουν, ξεκαρδίζονται 'στὰ γέλια.

Στρώνουν τραπέζι τοῦ Φασουλάκη. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ περικεφαλαία του μὲ τὴ μάσκα της, εἶνε δεμένη 'στὸ κεφάλι του μὲ τέτοιον τρόπον, ποῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ την βγάλῃ, ἀναγκάζονται νὰ του περνοῦν τὸ φαγὶ 'στὸ στόμα μ' ἕνα σωλῆνα!

Ὁ Σάντσος ὅμως, ποῦ δὲν ἔχει πανοπλία, τρώγει λαμπρά, ἀπ' ὅλα τὰ φαγητὰ τοῦ ξενοδοχείου.

Τὸν παλαιὸ καιρό, ὠνόμαζαν «ἱππότας» κάτι γενναίους ἀνθρώπους που ἐπήγαιναν ἀπὸ χώρα σὲ χώρα κ' ἐπροστάτευαν τοὺς ἀδυνάτους ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν.

Ὁ Φασουλάκης, ποῦ θέλει νὰ μιμηθῇ εἰς ὅλα τὸν Δὸν-Κιχώτην, παρακαλεῖ τὸν «πυργοδεσπότην»—δηλαδὴ τὸν ξενοδόχον του,— νὰ τον χειροτονήσῃ ἱππότην.

Ὁ ξενοδόχος, ποῦ ἔτυχε νὰ του ἀρέσουν τὰ ἀστεῖα, δέχεται. Κτυπᾷ λοιπὸν δύο φορὲς τὸν Φασουλάκην μὲ τὸ ξαφριστῆρι του,— κατὰ δυστυχίαν δὲν εἶχε σπαθί,— καὶ ἔπειτα τὸν φιλεῖ εἰς τὰ δύο του μάγουλα.

Ὁ Φασουλάκης δακρύζει ἀπὸ συγκίνησιν. Δέν του ἔμενεν ἀμφιβολία, ὅτι ἐχειροτονήθη Ἱππότης!

[Ἡ συνέχεια προσεχῶς.]

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ